

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZŠ

MŠ

ANTONÍNA ČERMÁKA

**ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ
ZÁKLADNÍ ŠKOLY A MATEŘSKÉ ANTONÍNA ČERMÁKA,
PRAHA 6,**

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Tento školní vzdělávací program nese svůj oficiální název v plném znění:

**ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ
ZÁKLADNÍ ŠKOLY A MATEŘSKÉ ŠKOLY ANTONÍNA ČERMÁKA, PRAHA 6**

Pro běžné používání je určena jeho odvozená zkrácená verze:

**ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM ZŠ A MŠ ANTONÍNA ČERMÁKA,
PRAHA 6**

Pro užívání na vysvědčení, je určena verze:

č.j.: ace/0692/2014, Školní vzdělávací program ZŠ a MŠ Antonína Čermáka, Praha 6

Číslo jednací je: ace/0692/2014

Logo školního vzdělávacího programu je:

Název a adresa školy:

**Základní škola a Mateřská škola, Antonína Čermáka, Praha 6,
160 00, Praha 6 - Bubeneč**

Ředitel školy:

Mgr. Petr Karvánek

Kontakty:

telefon: **224 311 116**
196 200 007

e-mail: **skola@zscermaka.cz**

adresa webových stránek školy: **www.zscermaka.cz**

IČO: **48 133 850**
IZO: **048 133 850**
REDIZO: **600 039 102**

Název a adresa zřizovatele:

Městská část Praha 6, Československé armády 23, 160 52, Praha 6 - Bubeneč

Platnost dokumentu:

Tento školní vzdělávací program vstupuje v platnost dnem 1. září 2015.

Schvalovací proces:

Dokument byl projednán a schválen Školskou radou dne: 26. 10. 2015
Dokument byl projednán a schválen Pedagogickou radou školy dne: 21. 10. 2015

V Praze dne 21. 10. 2015

Mgr. Petr Karvánek
ředitel školy

OBSAH

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
OBSAH	6
CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	7
CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU	9
Kreativní zaměření na 2. stupni (rozšířená výuka Čj a Vv)	10
Přírodopisné zaměření na 2. stupni	11
Tělovýchovné zaměření na 2. stupni (rozšířená výuka Tv)	12
Bilingvní výuka na 1. stupni	13
Začlenění metod vzdělávacího programu Začít spolu	14
Výchovné a vzdělávací strategie školy	15
Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	22
Vzdělávání žáků se sociálním znevýhodněním	25
Vzdělávání žáků mimořádně nadaných	25
Průřezová témata	27
Přehled realizace průřezových témat	33
UČEBNÍ PLÁN	40
Poznámky k učebnímu plánu	40
První stupeň	42
První stupeň – bilingvní třída	43
Druhý stupeň	44
Druhý stupeň – třída s rozšířenou výukou českého jazyka a výtvarné výchovy	45
Druhý stupeň – třída s rozšířenou výukou přírodopisu a ekologie	46
Druhý stupeň – třída s rozšířenou výukou tělesné výchovy	47
EVALUAČNÍ ČINNOST ŠKOLY	48
Pravidla hodnocení žáků	48
Autoevaluace školy	55
Časový plán autoevaluace školy	64

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

1. Úplnost a velikost školy.

Jsme úplnou školou s 1. až 9. postupným ročníkem a nacházíme se v klidové vilové zástavbě v Praze 6 v její části Bubeneč. Škola vzdělává zhruba 490 žáků. Výuka probíhá v paralelních třídách, v některém ročníku je jen jedna třída.

2. Vybavení školy.

V budově školy je celkem 31 učeben, z nich je 8 zařízených jako odborné pracovny a 2 jsou tělocvičny. Dále jsou zde 3 učebny zařízené jako pracovny školní družiny. Součástí školy je pavilon pro výuku pracovní výchovy a tělesné výchovy, moderní sportovní areál zahrada, kterou využívá školní družina. Součástí školy je i odloučené pracoviště mateřské školy, které není součástí hlavní budovy.

Škola má světlé a čisté prostory. Na vzhledu školy se také ve velké míře podílejí žáci a učitelé. Prostory pro výuku jsou dostatečné, na 1. stupni je to vždy třída, na 2. stupni jsou to kmenové učebny a další samostatné odborné pracovny včetně moderně vybavené knihovny, která rovněž slouží jako studovna. Některé pracovny jsou vybavené interaktivní tabulí a další multimediální technikou. Škola má dobré hygienické zázemí, v plánu je rekonstrukce centrálních šaten. Všechny tyto prostory jsou i nyní v souladu s normami.

K pohybovým aktivitám využívají žáci 2 tělocvičny a sportovní areál s dvěma hřišti s umělým povrchem, běžeckou dráhou, basketbalovými koši, doskočištěm a dalším sportovním náčiním. Školní družina a mateřská škola mají každá pro svoji činnost vybavené venkovní prostory dřevěnými prolézačkami a vhodně upravenými pískovišti.

V době přestávek a volna mohou žáci využívat všech prostor školy, odpočinkové koutky na chodbách, učebnu informatiky, školní knihovnu a stoly na stolní tenis, které jsou rozmístěny na chodbách. Vždy po dohodě s vyučujícími. Během hlavní přestávky mohou pobývat venku ve sportovním areálu. Při přestávce vyhrazené k občerstvení si žáci mohou mimo jiné zakoupit svačinky, které připravují pracovníci školní jídelny. Pitný režim je zajištěn pomocí dvou samoobslužných automatů.

Všichni pedagogičtí pracovníci mají kabinety vybavené PC, které jsou zapojené do školní sítě. Mají volný přístup na internet, používají tiskárny a kopírky. Ve školní knihovně je oddělení odborné literatury pro učitele. Ve volném čase mohou využívat různé prostory školy a její sportovní zázemí.

Materiální vybavení školy je dostačující. Kabinety jsou vybavené didaktickými i dalšími vhodnými pomůckami používaných při výuce.

Velkou pozornost škola věnuje práci s integrovanými žáky. Jsou pro ně zřizovány speciální hodiny náprav specifických vývojových poruch učení. Rozvrh hodin je sestaven tak, aby tyto hodiny mohly být vyučovány v rámci výuky českého jazyka. Škola má k těmto činnostem k dispozici asistenta učitele. Někteří kolegové jsou aprobovaní speciální pedagogové. Pro tyto žáky je zpracováván individuální vzdělávací plán.

3. Charakteristika pedagogického sboru.

Pedagogický sbor je tvořen ředitelem školy, jeho statutárním zástupcem, výchovným poradcem, metodikem prevence, školním psychologem a dále učiteli ZŠ, učiteli MŠ a vychovateli ŠD. Jejich počet je zhruba 44 pedagogů a vychovatelů. Více než polovina jich aktivně ovládá alespoň jeden cizí jazyk. Pedagogický sbor prochází postupnou přirozenou obměnou s cílem omladit ho a zvýšit mezi pedagogy podíl mužů. Je cíleně vzděláván společnými

akcemi pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a všichni členové sboru procházejí dalším individuálním vzděláváním v rámci svých oborů. Společné vzdělávání je pak zaměřováno na komunikaci, týmovou spolupráci, práci se žáky ze znevýhodněného prostředí, práci s integrovanými žáky, chování a agresivní jednání žáků, působení nevhodných společenských jevů na žáky, zvyšování dovedností v ICT a další tzv. týmové sborovny. V některých případech jsou využívány nabídky vzdělávacích akcí organizovaných za přispění ESF EU.

Ve škole pracuje již výše zmíněný výchovný poradce, který je v jedné osobě také školním speciálním pedagogem a školním psychologem. Ve spolupráci se školním poradenským pracovištěm (PPP) jsou připraveni problémy žáků. Na jejich řešení spolupracují s učiteli a rodiči zmíněných žáků.

4. Charakteristika žáků.

Většina našich žáků jsou žáci pražští (téměř 70 %), z nich zhruba polovina ze spádového obvodu naší školy. Ve škole je vzděláváno zhruba 30 žáků cizí státní příslušnosti a 15 našich žáků plní svoji povinnou docházku ve školách v cizině nebo ve školách při diplomatické misi v rámci jiného státu. Máme velmi dobré zkušenosti s integrací žáků s SVPU, mentálním postižením, autismem a také zdravotním postižením.

5. Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce.

Škola je zapojena do několika dlouhodobých projektů v rámci environmentální výchovy. Škola se podílí na výchově žáků k zdravému životnímu stylu. Ve škole probíhají projekty, které podporují zvýšení úrovně čtenářské gramotnosti žáků a další, které slouží k rozšiřování žákových znalostí, dovedností a jeho kompetencí.

Škola pro žáky a zaměstnance pořádá kulturně-vzdělávací akce, ozdravné nebo sportovně zaměřené pobyty, jazykové pobyty v zahraničí, lyžařské a výtvarné kurzy, kurzy zážitkové pedagogiky a další. Třídní kolektivy vyjíždějí na exkurze a každoročně se zúčastňují škol v přírodě.

6. Spolupráce s rodiči a jinými subjekty.

Spolupráce s rodiči se neustále rozvíjí. Rodiče mohou školu navštívit kdykoliv po vzájemné dohodě s vyučujícím, v době konzultačních hodin a třídních schůzek. Rodiče jsou o činnosti školy informováni především prostřednictvím webových stránek školy a blogů jednotlivých tříd a školní družiny. Možnost vzájemné komunikace prostřednictvím internetu je samozřejmostí a je velmi hojně využívána.

Při škole spolupracuje Sdružení přátel ZŠ a Sdružení přátel MŠ a Školská rada.

Pedagogové se podílejí na výchově budoucích učitelů spoluprací s několika fakultami VŠ. Škola dále spolupracuje s mnoha dalšími institucemi, úřady, knihovnami, jinými základními i středními školami, pedagogicko-psychologickou poradnou, speciálně-pedagogickými centry a dalšími.

CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Tato část školního vzdělávacího programu je tvořena a jsou v ní popsány:

1. Zaměření školy
2. Výchovné a vzdělávací strategie školy
3. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
4. Začlenění průřezových témat

Kreativní zaměření na 2. stupni (rozšířená výuka Čj a Vv)

Charakteristika, výchovné a vzdělávací strategie programu:

Škola má několikaleté pozitivní zkušenosti s prací a rozvojem žáků ve specializovaných třídách věnovaným rozvoji tvůrčího myšlení, kreativních dovedností a nadání. Žáci se mohou přihlásit na konci 5. ročníku (je to pro ně i alternativa vzhledem k přijetí či nepřijetí na osmileté gymnázium) a od 6. do 9. ročníku pracují ve třídě, kde je rozšířená výuka v českém jazyce a výtvarné výchově.

Tyto předměty jsou však pouze prostředkem k dosažení obecnějšího cíle, nikoliv cílem samotným. Nejde tedy o výuku a výchovu dovedností výtvarníků, herců či spisovatelů, pro přijetí do této třídy také není podmínkou talent k některé umělecké disciplíně.

Cílem je rozvoj tvořivého myšlení v širším slova smyslu se záběrem v rozvoji schopností, dovedností a znalostí ve všech oblastech vzdělání.

V rozšířené výuce češtiny se učitel věnuje tvůrčímu psaní, literárním dovednostem, dramatické výchově, ale přitom stejně náročně i gramatice. Výše uvedené metody a postupy významným způsobem navyšují úspěšnost žáků v přijímacím řízení na střední školy, vysoké procento žáků této třídy bývá přijato na gymnázia a na střední odborné školy s výtvarným zaměřením.

Žáci s lehkou mozkovou dysfunkcí mohou být plně úspěšně účastni práce v této třídě. Zařazení žáci s integrací zažívají v této třídě pozitivní vzestup.

Tvůrčí přístup k školnímu vzdělávání a aktivitám ale prolíná i dalšími předměty. Používá se projektová výuka, výuka v pracovních (počítačová, interaktivní, knihovna), často práce v terénu. („Zelená učebna“, zoo, botanické zahrady, muzea, galerie, hrady, zámky, přírodní a technické zajímavosti krajiny). Žáci mají možnost rozvíjet své zájmy a schopnosti v soutěžích, seminárních a absolventských pracích. I nabídka volitelných předmětů v 8. a 9. ročníku umožňuje rozvoj jejich talentu. Jsou nabízeny: dějiny umění, anglická konverzace, ale žák z této třídy se může přihlásit i na volitelné předměty matematicko-přírodovědného, či technického charakteru.

Přírodopisné zaměření na 2. stupni

Charakteristika, výchovné a vzdělávací strategie programu:

Třídy s rozšířenou výukou přírodopisu a ekologie na 2. stupni jsou určeny pro žáky exaktně orientované nebo pro žáky, kteří se více zajímají o přírodu. Jsou otevírány v 6. ročníku, pokud o ně žáci s rodiči projeví zájem. Nemusí být tudíž otevírány každým rokem. V těchto třídách se žáci blíže seznamují s přírodními jevy a jejich zákonitostmi; velký důraz je kladen na problematiku vztahu člověka a lidské společnosti k životnímu prostředí na lokální, regionální i globální úrovni. Žáci získávají ucelený obraz o přírodě na základě zprostředkovaných informací i vlastních zkušeností - do výuky jsou zařazovány metody přímého pozorování, práce s přírodninami, terénní praktika apod. Díky vyšší týdenní hodinové dotaci přírodopisu v 6. a 7. ročníku lze do výuky zařazovat těchto praktických činností více. Žáci tak mohou lépe a v hlubších souvislostech pochopit dění v přírodě. Cílem takto pojatého vyučovacího předmětu je, aby žák přenesl získané poznatky a zkušenosti do svého běžného života a jednal šetrně a ohleduplně vzhledem ke svému životnímu prostředí a životu vůbec. Přičemž tento postoj nekopíruje pouze naučené chování skládající se z příkazů a zákazů (co se má a nemá dělat, co se může a nemůže), ale vychází z uvědomělého chápání souvislostí v přírodě („jednám tak proto, že chci, že mi není lhostejné mé okolí a život v něm“). V 8. a 9. ročníku navazuje volitelný předmět z oblasti Člověk a příroda s výrazným ekologickým zaměřením.

Ve ŠVP jsou uvedeny dva modely výuky předmětu přírodopis. V prvním modelu, který dává dostatečný prostor učiteli pro jeho vlastní pojetí výuky je učivo v botaniky a zoologie 6. a 7. ročníku soustředěno do dvouletého bloku. Učitel si může zvolit model výuky, např. ekosystémový, systematický, podle vzniku a vývoje přírody a další.

Druhý model je rovnou určený pro výuku s výrazným ekologickým zaměřením.

Pro výuku tohoto předmětu je za strany učitele důležitá volba v 6. ročníku s tím, že výuka ve zvoleném modelu musí pokračovat až do 9. ročníku. Tato povinnost platí i pro případ změny výuky během čtyřletého cyklu.

V případě prvního modelu je učitel na počátku 6. ročníku povinen zpracovat tematický plán na 6. i 7. ročník s rozložením učiva, které odpovídá celé koncepci ŠVP v oblasti Člověk a příroda.

Tělovýchovné zaměření na 2. stupni (rozšířená výuka Tv)

Charakteristika, výchovné a vzdělávací strategie programu:

Třídy s rozšířenou výukou Tělesné výchovy jsou určeny pro sportovně orientované žáky. Jsou otevírány v 6. ročníku, pokud o ně žáci s rodiči projeví zájem, ve spolupráci s FK Dukla Praha. Výuka tělesné výchovy je v těchto třídách rozšířena 3 vyučovací hodiny týdně v každém ročníku, probíhá formou volitelného předmětu – Sportovní příprava. Volitelný předmět Sportovní příprava se vyučuje v 6. – 9. ročníku v koedukovaných skupinách. Sportovní příprava se jako součást předmětu Tělesná výchova řadí do vzdělávací oblasti Člověk a zdraví. K této vzdělávací oblasti náleží vzdělávací obor Výchova ke zdraví. Vzdělávací obsah tohoto vzdělávacího oboru je tvořen těmito tematickými celky: činnosti ovlivňující zdraví, činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností, činnosti podporující pohybové učení.

Vyučovací předmět Sportovní příprava aktivně rozvíjí nejen složku fyzickou, (sociální, psychickou), ale je i součástí komplexnějšího vzdělávání žáků. Směřuje k poznání vlastních pohybových možností a zájmů a k poznání účinků konkrétních pohybových činností na tělesnou zdatnost, duševní i sociální pohodu.

Rozšířená výuka tělesné výchovy tak přináší některým žákům hodnoty znamenající přípravu na profesionální sportovní růst, jiným zdravý životní styl a dobrý tělesný a sportovní základ.

Bilingvní výuka na 1. stupni

Charakteristika, programu:

Rok 2013 je prvním rokem kdy Základní škola Antonína Čermáka otevřela bilingvní první třídu. Škola tak učinila na podnět zřizovatele. Výuka zahrnuje nejen výuku angličtiny, ale především výuku v anglickém jazyce. V něm se vyučují další předměty jako je matematika, prvouka, výtvarná, hudební a tělesná výchova. Anglické předměty vyučuje kvalifikovaný zahraniční aprobovaný pedagog, tedy nikoli pouze lektor, děti tak mají dvě plnohodnotné učitelky. V anglickém jazyce probíhá téměř polovina výuky. Děti se neučí angličtinu jako cizí jazyk, učí se v anglickém jazyce, proto ji pak vnímají jako běžný komunikační prostředek. V první třídě se žáci učí psát písmem Comenia script, který je pro potřeby bilingvní výuky vhodnější než písmo vázané.

Projekt rozvíjí děti celostně, poskytuje jim nadstandardně a nad rámec výuky kulturně historický a všeobecný rozhled, důraz je kladen také na sociální rozvoj, kterému je věnován speciální odpolední doplňkový program. Děti tráví ve škole poněkud více času než jejich vrstevníci a proto se věnují i takovým věcem, jako je relaxační cvičení a pobyt v zelené učebně školy.

K výuce anglického jazyka jsou využívány učebnice a pomůcky běžné pro děti v anglických a mezinárodních školách, děti používají také Ipady, mentální mapy a řadu dalších pomůcek, pracují na různých projektech. Velká pozornost je věnována čtenářské gramotnosti, při které se očekává zapojení rodiny. Domácí příprava a podpora rodičů je důležitou součástí studia v bilingvní třídě, která na děti klade vyšší nároky než třídy běžné.

Začlenění metod vzdělávacího programu Začít spolu

V 1. až 5. ročníku využíváme v různé míře metody programu Začít spolu.

Charakteristika, výchovné a vzdělávací strategie programu:

Vzdělávací program Začít spolu patří k pedagogickým směrům zaměřeným na dítě.

Vzdělávání by mělo být smysluplné i zábavné.

Obsah vzdělávání je dán školním vzdělávacím programem, zároveň vychází i ze zájmů a potřeb dětí. Na rozhodování o obsahu se podílejí pedagogové, rodiče i děti. Obsah vzdělávání je integrován do smysluplných celků, které podporují porozumění souvislostem. Důraz je kladen na porozumění důležitým pojmům a principům.

Program Začít spolu podporuje rozmanitost a odlišnosti, směřuje k rozvoji individuálních schopností dětí a k pozitivnímu vztahu k učení. Reaguje na potřeby a požadavky společnosti, v níž žijeme. Seznamuje s jinými kulturami a vede k jejich respektování.

Pravidla pro práci a chování vytvářejí učitelé společně s dětmi. Každý nese osobní odpovědnost za své jednání. Učitelé jsou v roli průvodců dětí na jejich vzdělávací cestě, jsou partnery podporujícími učení dětí. Dítě je chápáno jako samostatně myslící bytost, schopná rozvíjet své vlastní poznávání, vytvářet si své vlastní teorie o světě. Je aktivním tvůrcem svého vzdělávání.

Nové poznatky jsou nástrojem k porozumění okolnímu světu i sobě samým. Znalosti si budují děti samy. Učitel vede děti nepřímým způsobem, že vytváří podmínky a prostředí, v němž mohou děti pracovat samostatně, nezávisle na jeho osobě. Vzdělávací aktivity vycházejí z práce s mnoha informačními zdroji (zejména encyklopedie a slovníky, případně práce s počítačem). Součástí třídy Začít spolu je knihovnička a skříňky s dostatkem pomůcek a materiálů, které mají děti volně k dispozici. Děti pracují individuálně, ve dvojicích i menších a větších skupinkách, mají možnost si pomáhat a spolupracovat.

Rodiče jsou považováni za partnery učitele. Očekává se jejich přímá účast na školním vzdělávání jejich dítěte, i formou osobní účasti ve třídě. Komunikace s rodinami je průběžná, je zaměřena na stanovování vzdělávacích cílů pro každé dítě. Rodiče jsou ve škole vítáni kdykoliv. Škola je součástí komunity, je jí otevřená.

Hodnocení zachycuje individuální pokrok každého dítěte, probíhá průběžně a neformálně. Finální hodnocení je formulováno na základě mnoha podkladů (ukázky prací dítěte, záznamy rozhovorů s dítětem, pozorovací archy), které zachycují průběh učení dítěte v různých situacích. Na procesu hodnocení se podílejí společně s učitelem také děti.

Zpracováno podle Metodického průvodce pro 1. stupeň základní školy Vzdělávacího programu Začít spolu (V. Krejčová, J. Kargerová, Praha: Portál 2003)

Výchovné a vzdělávací strategie školy

Výchovné a vzdělávací strategie školy představují **společně uplatňované a upřednostňované postupy, metody a formy práce, aktivity, pravidla či příležitosti**, které vedou k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků.

Kompetence k učení

1. Poskytovat žákům příležitosti samostatně pracovat s odbornou literaturou přiměřenou jeho věku.
2. Podporovat žáky v účasti v soutěžích.
3. Úkoly spíše formou hry - cvičíme a prohlubujeme porozumění textu, zaměřujeme se na tvořivost, využíváme dramatizaci (používáme hlavně na prvním stupni v hodinách českého jazyka, a to vlastně denně).
4. Zadáváme úkoly, při kterých je třeba vybírat informace z učebnic, dalších knih, časopisů, encyklopedií, slovníků, internetu, případně získáváme informace od konkrétních osob. Používáme hlavně při skupinové práci a při projektech různého rozsahu. Reflektujeme a hodnotíme kvalitu výběru.
5. Učíme se přehlednému zpracování informací a to na hledaný cíl – např. výpisky, referáty, seminární práce, ročníkové práce, výstupní práce.
6. Učíme se jasně, srozumitelně a zajímavě prezentovat výsledek práce: čtením svých výstupů, vlastním komentářem k vyhledaným a prezentovaným informacím, dramatizací, grafickým ztvárněním.
7. Učíme se hodnotit vlastní práci i práci spolužáků vyjádřením jednotlivých členů skupiny k výkonu (žák – žák, žák – žáci, žák – učitel, žáci – žák, žáci – žáci, žáci – učitel). Na konci hodiny mají možnost žáci se vyjádřit ke svému výkonu, výkonu spolužáka, k obsahu hodiny apod.
8. Snažíme se vyhledávat způsoby učení, které vyhovují jednotlivým žákům, ve kterých by se žáci mohli „najít“: střídáním různých forem výuky (projektové vyučování, skupinová práce, problémové vyučování, dramatizace, samostatná práce...) tak, aby si žáci vyzkoušeli různé možnosti, zařazujeme různé zajímavé, přitažlivé formy a metody výuky. Reflexí různých způsobů práce se snažíme najít odpověď na otázku, jak se má ten který žák učit.
9. Zařazujeme co nejčastěji ve všech předmětech tak, aby způsoby práce ladily s probíraným tématem na obou stupních.
10. Výuku se snažíme obohatit o praktický rozměr: laboratorní práce, pokusy, exkurze. Takové praktické doplnění tématu by se mělo konat 2x až 4x do měsíce. Týká se hlavně přírodovědných a společenských předmětů, také výchov, a to na prvním i druhém stupni. Takové praktické doplnění tématu by se mělo konat 2x až 4x do měsíce.
11. Seznamujeme se s obecně užívanými termíny, znaky, zkratkami a symboly a pracujeme s nimi. Hodně procvičujeme v matematice, ve fyzice, v chemii, přírodních vědách.... na prvním i druhém stupni průběžně.
12. Stále klademe důraz na kreativitu prostřednictvím tvořivých činností (etudy, hry, improvizace, úvahy, hraní rolí....) v pracovní, výtvarné, hudební, dramatické výchově, ale i v českém jazyce a společenských a přírodovědných předmětech. Na obou stupních průběžně. Žák by měl mít pocit, že se skutečně něco naučil a že mu to bude k něčemu dobré – zábavné soutěže, které motivují (např. Vandr); třídní nebo školní slavnosti, na nichž žák, který něčeho dosáhl, získává uznání, případně i odměnu. Snažíme se představovat žákům kulturu a vzdělanost v lákavém světle

(pořádáme i navštěvujeme výstavy a akce (vánoční trhy, výstavy...), zveme a spolupracujeme s odborníky v rámci projektů. Na všech úrovních a stupních příležitostně (ukončení určitého bloku, zakončení projektu.... vrcholem jsou absolventské práce).

13. V hodinách volíme metody na základě pečlivého pozorování stylu učení, schopností a zájmů.
14. Umožňujeme každému dítěti se podle vlastních předpokladů zapojovat do výuky.
15. Plánujeme rozmanité činnosti, které vedou k uvědomění si významu nových informací.
16. Vedeme žáky k využívání knih, encyklopedií, internetu, názorných pomůcek.
17. K získávání nových zkušeností využíváme praktické činnosti, exkurze, výlety, výstavy, návštěvy knihoven, muzeí atd.
18. Kde je to možné využíváme metody kooperativního učení – práci ve skupinách, na projektech, problémové vyučování.
19. Vedeme žáky k samostatnému vyhodnocení vlastní práce, zhodnocení úspěchů, neúspěchů atd.
20. Projektová metoda je uplatňována ve všech předmětech, kde je to účelné.
21. Žáci jsou podporováni v účasti na různých soutěžích.
22. Do výuky je co nejvíce zařazována hra, experiment, dramatizace, soutěže, problémové úlohy.
23. Žáci v pravidelných časových úsecích (týden, měsíc, čtvrtletí) hodnotí sami sebe.
24. Poznatky jsou vyvozovány na základě problémových úloh a her.
25. Obecně užívané znaky, termíny a symboly jsou využívány při každodenních činnostech.
26. Konkrétní poznatky jsou ověřovány v běžném životě.
27. Žáci mají možnost kreativně se podílet na práci v hodinách i na domácí práci.
28. Skupinová práce je využívána ve velké míře.
29. K novým poznatkům přicházejí prostřednictvím přitažlivých forem výuky – hrou, experimentem, exkurzí.
30. Posíláme děti na různé vědomostní soutěže a olympiády.

Kompetence k řešení problémů

1. Žáci při dramatických výstupech simulují životní situace a snaží se hledat přijatelné kompromisy jednání.
2. Žák soustavně po delší časový úsek spolupracuje s učitelem na daném tématu.
3. Učitel žákům předává informace a učí je hledat mezi nimi souvislosti a vztahy.
4. Vedeme žáky k vnímání skutečných i modelových problémových situací a pochopení, že existují různá stanoviska a to:
 - a) vytvářením problémových situací v dramatické výchově, v občanské a rodinné výchově
 - b) diskusemi (učíme se argumentovat)
 - c) dramatizací - opět v dramatické tvorbě, v občanské výchově
 - d) tvořivými činnostmi (výtvarná výchova, sloh a další).
5. Po celý rok zadáváme dětem úkoly k procvičování logického myšlení a hodnotíme originální řešení.
6. Zadáváme samostatné práce (podle tématický celků), krátkodobé úkoly zadáváme k doplnění probíraného učiva, dlouhodobé k souhrnnému opakování, při zadávání úkolů respektujeme zájmy a individuální schopnosti žáků.
7. Vedeme žáky k vytváření pracovních skupin podle přání dětí, podle zájmů, schopností atd.
8. Talentované žáky zapojujeme do soutěží, olympiád atd. Účastí v soutěžích se žák učí kritickému myšlení a uvážlivému rozhodování, ale i vytrvalosti při hledání konečného řešení problému a zdolávání případného nezdaru.
9. V jednotlivých předmětech. řešíme různé projekty (vhodné je využívat mezipředmětových vztahů).
10. Vše je shrnuto v závěrečných „ absolventských pracích“ kde žáci v obhajobě dokazují jak zvládli jednotlivé kompetence.
11. Žáky vedeme k sebehodnocení:
 - a) individuálnímu ve skupině
 - b) k vzájemnému ve skupině
 - c) nejméně jednou za čtvrtletí ve spolupráci s učitelem.
12. Pomocí týmové práce a prostřednictvím modelových situací žáky směřujeme k rozpoznání a pochopení problému, promyšlení a naplánování způsobu řešení s využitím vlastního úsudku a zkušenosti.
13. Při zadávání samostatné práce a zpracovávání projektů vedeme žáka k vyhledávání informací vhodných k řešení problému, nacházení shodných a odlišných znaků a využívání nabytých vědomostí a dovedností k objevování různých variant řešení problému.
14. Zadáváním absolventských prací s obhajobou žáky vedeme k samostatnému řešení problému a k volbě vhodného způsobu řešení, s využitím logických či matematických postupů a schopnosti obhájit i zodpovídat za svá rozhodnutí i za volbu postupu.

Kompetence komunikativní

1. Žáci formulují konkrétní dotazy na besedách se zajímavými lidmi.
2. Na zadané téma žáci pronáší krátké proslovy.
3. Souvislý, kultivovaný, ústní i písemný projev rozvíjíme tím, že: žáky zapojujeme do řízených diskusí na určité téma v rámci vyučování v přírodovědných a společenských předmětech, provádíme s nimi mluvní cvičení – při výuce jazyků, vedeme s žáky rozhovory – ve výuce i mimo ni.
4. Žáky vedeme k umění vést dialog, argumentaci - besedy s odborníky, které zveme do školy – každoročně, prostřednictvím dramatické výchovy, vytváření modelových situací – především v Čj, Ov.
5. V průběhu projektu umožňujeme žákům prezentovat své návrhy, myšlenky – konzultacemi s vyučujícími.
6. Zapojujeme žáky 9. ročníků do práce na sportovním dni pro MŠ a 1.stupeň naší zákł. školy, do činnosti na slavnostním uvítání prvňáků, do rolí pořadatelů při dni otevřených dveří.

V písemném projevu pak:

7. Žáci si připravují referáty na daná témata - v oborech přírodovědných i společenských.
8. Vedeme žáky k porozumění, seznamování, zkoumání obsahu, významu v různých druzích textů a záznamů, obrazových materiálů, běžně používaných gest, zvuků a jiných informačních a komunikačních prostředků využíváním školní knihovny.
9. Vedeme je k sestavování textů, vytváření grafů, čtení v mapách, zdokonalování v ovládání počítače a vyhledávání informací na internetu odbornou výukou předmětu výpočetní techniky v dobře vybavené počítačové učebně, možností návštěv počítačové učebny v rámci dalších vyučovacích předmětů.
10. Připravují a realizují akce pro ostatní - výstavy pro jiné třídy, divadelní vystoupení školy 1x za rok, školní besídky pro třídu i rodiče – každoročně, den zdraví-každoročně, vánoční trhy-každoročně rozvíjíme už od 1. ročníku čtenářské dovednosti vznikají hlavně při hodinách čtení, literární výchovy, výrazně k tomu přispívá rozbor textů, hlasité čtení, práce s knihou, návštěvy školní knihovny, čtení časopisů, vedení čtenářského deníku, výpisky nácvik dramatizace, práce s textem, řešení úkolů z textu (např. vyhledávání ukázek) rozborů, práce s počítačem, internetem. Výběrem a interpretací nejdůležitějších částí textu učíme žáky komunikovat.
11. Dramatická výchova velmi napomáhá k rozvíjení komunikace a nonverbální komunikace mezi žáky i mezi žáky a pedagogem.
12. Žáci mají možnost vyzkoušet si své komunikační dovednosti při různých akcích, které pořádá 2. stupeň pro mladší žáky a pro MŠ (Sportovní den, Den zdraví ...).
13. Dále je intenzivně rozvíjíme při různých besedách, diskusích, slohových pracích, referátech, vše vyvrcholí v 9. ročníku prezentací a obhajobou absolventské práce.
14. Prostor pro diskuzi, besedy, vedení rozhovorů při hodinách ČaS, Ov.
15. Zadávání referátů, mluvních cvičení
16. Žáci 9. roč. pomáhají organizovat sportovní den pro 1. st., organizují sportovní den pro MŠ.
17. Ve všech předmětech, kde to účelné, je uplatňována skupinová práce. Pomocí práce ve skupinách učíme žáky obhajovat své stanovisko, naslouchat druhým a hodnotit výsledek.
18. Čtenářské dovednosti se rozvíjejí od nejnižších ročníků při práci s vhodnými texty, zdůrazněním porozumění čtenému, každý žák si od 3. třídy vede čtenářský deník.

19. Neverbální komunikace je součástí slohového vyučování, dramatické výchovy.

Kompetence občanské

1. Žáci navštěvují tématické výstavy v rámci výuky.
2. Žáci pořádají výstavy a prezentace svých prací, v rámci třídy i v rámci školy.
3. Žáci navštěvují divadelní, hudební a filmová představení.
4. Žáci pořádají vlastní dramatická vystoupení pro veřejnost.
5. Žáci se prostřednictvím svých zástupců v žákovské radě podílí na vedení školy.
6. Žáci se různými způsoby (soutěže, sběrové výlety, veřejně prospěšnými pracemi) angažují při recyklaci odpadů a ochraně přírody.
7. Žáci se účastní kurzů dopravní výchovy.
8. Žáci se pravidelně účastní projektů a seminářů zaměřených na protidrogovou prevenci.
9. Výchovný poradce a metodik prevence aktivně a pravidelně spolupracují a pomáhají třídním učitelům.
10. Od počátku se soustředíme na kvalitu třídního kolektivu jako modelového společenství.
11. Společně tvoříme pravidla soužití ve třídě – základní není mínění naše, ale žáků (už od první třídy – pravidla by měla být žákům srozumitelná a vyjádřená jim blízkou formou). Třídní úmluva by se měla tvořit (aktualizovat) na počátku každého školního roku a doplňovat podle potřeby.
12. Dobré a funkční vztahy ve třídě podporujeme vhodnými sociálními hrami a zároveň se žáky tyto hry reflektujeme a úměrně jejich věku nahlížíme do světa sociálních vztahů. Tím se žáci učí navzájem se respektovat a stavět se proti násilí. Drobné hry si můžeme zahrát každý den, větší alespoň jednou měsíčně. Více se hrám věnujeme po vytvoření (obměně) třídního kolektivu. Sociální hry patří na první i druhý stupeň, na druhém stupni se jim můžeme věnovat hlavně v občanské a rodinné výchově.
13. V třídním životě dbáme na co nejlepší začlenění dětí z jiného kulturního či jazykového prostředí či dětí s handicapem – i tady lze využít sociální hry, ale i seznamování se s jinými kulturami (ve společenskovědních a přírodovědných předmětech na obou stupních školy);
14. V případě, že by péče o dobré vztahy v kolektivu nezamezila vzniku šikany, řešíme problém co nejúčinněji, zároveň však i tak, aby všichni žáci chápali závažnost a nebezpečnost tohoto jevu a svůj podíl ne něm (citlivá otázka, významný je věk žáků).
15. Zapojujeme žáky do života školy
 - a) v žákovské radě
 - b) žáci se účastní řízení školy
 - c) žáci se podílejí na výzdobě školy.
16. Na ekologicky zaměřených akcích různé délky (jedno i vícedenní).
17. Sbíráme odpadové suroviny (krabíčky Tetrapak, papír) a třídíme je.
18. Navštěvujeme divadla (několikrát za rok).
19. Navštěvujeme koncerty (několikrát za rok).
20. Navštěvujeme výstavy (několikrát za rok).
21. Aktivně se zapojujeme do kulturního dění (divadelní akademie, výstavy žákovských obrazů, objektů a fotografií).
22. Aktivně se zapojujeme do sportovního dění (různé soutěže).
23. Žáci se podílí na tvorbě pravidel ve škole.

24. Ekologické projekty.
25. Pravidelně je zařazována dopravní výchova v hodinách ČaS, žáci 4.a 5. roč. navštěvují dopravní hřiště.
26. Prostřednictvím projektů a škol v přírodě učíme žáky chápat základní ekologické souvislosti a respektovat požadavky na kvalitní životní prostředí.

Kompetence sociální a personální

1. Jako jedna z forem výuky je využívána skupinová práce.
2. V předmětech, kde je to vhodné, využíváme diskuzi na partnerské úrovni, řízenou diskuzi jako metodu výuky.
3. Žáci společně tvoří pravidla, domluvu třídy, školní řád vychází z ankety, do školního řádu jsou zakomponovány názory žáků vzešlé z projektového dne, žáci tvořili i úmluvu mezi učiteli a žáky.
4. Děti každoročně rozhodují o využití peněz za sběr papíru.
5. Pravidelně probíhá sebehodnocení např. formou dotazníku, pomocí návodných otázek, grafu.
6. Pravidelně se schází žakovská rada.
7. Prostřednictvím dramatické výchovy rozvíjíme schopnost umění vcítit se do pocitů druhých.

Kompetence pracovní

1. Žáci dostávají možnost sledovat na vlastní oči uvádění teoretických poznatků do praxe na specializovaných pracovištích.
2. Žáci tráví čas ve třídním kolektivu po dobu min. 24-i hodin několikrát za šk. rok (adaptační dny).
3. Žáci mají možnost rozvíjet své zájmy a předpoklady v rámci školy i mimo vyučování.
4. Žáci jsou vedeni k praktické činnosti a to: laboratorními pracemi, pokusy, a to ve fyzice, přírodopise, přírodovědě, chemii.
5. Žáky vedeme k využívání počítačové učebny – 2. stupeň pravidelně – vyučovací předmět, 1. stupeň příležitostně, všichni v rámci zájmového kroužku či o velké přestávce.
6. Žáci se učí dodržovat vymezená pravidla - při praktickém využívání vybavy specifických učeben – přírodopisu, chemie, počítačů, dílen, pěstitelských prací.
7. Díky zpřístupnění informací, které škola nabízí formou seminářů, přednášek, propagačních materiálů či návštěv jiných institucí přistupují žáci k výsledkům pracovní činnosti nejenom z hlediska kvality, funkčnosti, hospodárnosti a společenského významu, ale i z hlediska ochrany svého zdraví a zdraví druhých, ochrany životního prostředí i ochrany kulturních a společenských hodnot.
8. Dbáme, aby žáci bezpečně a účinně používali materiály, nástroje a vybavení a to dodržováním výše zmíněných pravidel.
9. Vedeme žáky k umění:
 - a) vytvořit, vyrobit si sám a to: výrobky, které prodávají každoročně na vánočních trzích ve škole, představují je na výstavách a používají se k výzdobě školy
 - b) projevit, rozvinout svou zručnost a to: ve Vv kroužcích kresbou, malbou, keramickou tvorbou, v modelářském kroužku nebo v kroužku aranžování květin
10. učíme žáky využívat svých znalostí a zkušeností získaných v jednotlivých vzdělávacích oblastech a to: tvorbou absolventské práce v 9. ročníku

11. učíme žáky spolupodílet se na výběru dalšího studia a to: umožněním půjčování si odborné literatury, nahlížením na internetové stránky škol v učebně informatiky, zprostředkováním Profi testů prostřednictvím pedagogicko-psychologické poradny
12. škola umožňuje žákům prezentaci vlastních výrobků např. na výstavách, vánočních trzích, při dni otevřených dveří
13. při rozhodování o uplatnění na trhu práce a představě o zvoleném oboru napomáhají exkurze a spolupráce s úřadem práce
14. žáci mají možnost prezentovat své výrobky, podílejí se na výzdobě třídy, školy, školní družiny
15. žáci prakticky využívají vybavení učeben, dataprojektor, interaktivní tabuli
16. 1x ročně třídy vyjíždějí na ŠvP
17. žáci 9. ročníku zpracovávají absolventskou práci

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami upravuje novela školského zákona z roku 2016. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami se rozumí osoba, která k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění nebo užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření. Podpůrnými opatřeními se rozumí nezbytné úpravy ve vzdělávání a školských službách odpovídající zdravotnímu stavu, kulturnímu prostředí nebo jiným životním podmínkám žáka. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření školou a školským zařízením.

Podpůrná opatření spočívají v:

- a) poradenské pomoci školy a školského poradenského zařízení,
- b) úpravě organizace, obsahu, hodnocení, forem a metod vzdělávání a školských služeb, včetně zabezpečení výuky předmětů speciálně pedagogické péče
- c) úpravě podmínek přijímání ke vzdělávání a ukončování vzdělávání,
- d) použití kompenzačních pomůcek, speciálních učebnic a speciálních učebních pomůcek, využívání komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob, Braillova písma a podpůrných nebo náhradních komunikačních systémů,
- e) úpravě očekávaných výstupů vzdělávání v mezích stanovených rámcovými vzdělávacími programy a akreditovanými vzdělávacími programy,
- f) vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu,
- g) využití asistenta pedagoga,
- h) využití dalšího pedagogického pracovníka, tlumočnicka českého znakového jazyka, přepisovatele pro neslyšící nebo možnosti působení osob poskytujících žákovi po dobu jeho pobytu ve škole nebo školském zařízení podporu podle zvláštních právních předpisů, nebo
- i) poskytování vzdělávání nebo školských služeb v prostorách stavebně nebo technicky upravených.

Podpůrná opatření podle odstavce se člení do pěti stupňů podle organizační, pedagogické a finanční náročnosti. Podpůrná opatření různých druhů nebo stupňů lze kombinovat. Podpůrná opatření vyššího stupně lze použít, shledá-li školské poradenské zařízení, že vzhledem k povaze speciálních vzdělávacích potřeb dítěte, žáka nebo studenta nebo k průběhu a výsledkům poskytování dosavadních podpůrných opatření by podpůrná opatření nižšího stupně nepostačovala k naplňování vzdělávacích možností žáka a k uplatnění jeho práva na vzdělávání. Začlenění podpůrných opatření do jednotlivých stupňů stanoví prováděcí právní předpis.

Podpůrná opatření prvního stupně uplatňuje škola nebo školské zařízení i bez doporučení školského poradenského zařízení. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně lze uplatnit pouze s doporučením školského poradenského zařízení. Škola nebo školské zařízení může místo doporučeného podpůrného opatření přijmout po projednání s příslušným školským poradenským zařízením a s předchozím písemným informovaným souhlasem zákonného zástupce žáka jiné podpůrné opatření stejného stupně, pokud to neodporuje zájmu dítěte.

Podmínkou poskytování podpůrného opatření druhého až pátého stupně školou nebo školským zařízením je vždy předchozí písemný informovaný souhlas zákonného zástupce žáka.

Podpůrné opatření druhého až pátého stupně přestane škola nebo školské zařízení po projednání se zákonným zástupcem žáka poskytovat, pokud z doporučení školského poradenského zařízení vyplývá, že podpůrné opatření již není nezbytné.

Podpůrná opatření při vzdělávání žáka, který nemůže vnímat řeč sluchem, se volí tak, aby bylo zajištěno vzdělávání v komunikačním systému neslyšících a hluchoslepých osob, který odpovídá potřebám dítěte, žáka nebo studenta. Žákům vzdělávaným v českém znakovém jazyce se souběžně poskytuje vzdělávání také v psaném českém jazyce, přičemž znalost českého jazyka si tito žáci osvojují metodami používanými při výuce českého jazyka jako cizího jazyka. Využívá-li škola nebo školské zařízení tlumočnicka českého znakového jazyka, zajistí, aby jeho činnost vykonávala osoba, která prokáže vzdělání, nebo praxi a vzdělání, jimiž získala znalost českého znakového jazyka na úrovni rodilého mluvčího a tlumočnické dovednosti na úrovni umožňující plnohodnotné vzdělávání žáka.

Podpůrná opatření při vzdělávání žáka, který při komunikaci využívá prostředků alternativní nebo augmentativní komunikace, se volí tak, aby bylo zajištěno vzdělávání v komunikačním systému, který odpovídá potřebám žáka.

Ředitel školy může s písemným doporučením školského poradenského zařízení povolit nezletilému žákovi se speciálními vzdělávacími potřebami nebo s mimořádným nadáním na žádost jeho zákonného zástupce vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

Vyhláška č. 27/2016 Sb. o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných stanovuje podrobnosti vzdělávání těchto žáků, a to především:

- a) konkrétní výčet a účel podpůrných opatření a jejich členění do stupňů,
- b) u podpůrných opatření druhého až pátého stupně pravidla pro jejich použití školou a školským zařízením a normovanou finanční náročnost pro účely poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu podle tohoto zákona,
- c) postup školy nebo školského zařízení před přiznáním podpůrného opatření dítěti, žákovi nebo studentovi,
- d) organizaci poskytování podpůrných opatření,
- e) průběh a organizaci poradenských služeb školy a činnosti školských poradenských zařízení, základní zásady používání diagnostických nástrojů a pravidla spolupráce školských poradenských zařízení se školami, školskými zařízeními a dalšími osobami a orgány veřejné správy,
- f) náležitosti zprávy a doporučení vydávaných školským poradenským zařízením,
- g) podmínky pro využití asistenta pedagoga a pravidla jeho činnosti a podmínky působení osob poskytujících dítěti, žákovi nebo studentovi po dobu jeho pobytu ve škole nebo školském zařízení podporu podle zvláštních právních předpisů,
- h) náležitosti individuálního vzdělávacího plánu,
- i) náležitosti informovaného souhlasu s poskytnutím podpůrného opatření
- j) pravidla a náležitosti zjišťování vzdělávacích potřeb nadaných dětí, žáků a studentů, úpravu organizace, přijímání, průběhu a ukončování jejich vzdělávání a podmínky pro přeřazování do vyššího ročníku.

Vzdělávání všech těchto žáků (v letošním školním roce jich je cca 50) probíhá na naší škole integrací do běžných tříd, v některých případech s podpůrnou péčí speciálního pedagoga v rámci tzv. speciálně pedagogické péče, která odpovídá speciálním vzdělávacím potřebám žáka.

K tomuto účelu je na naší škole vybudována speciální učebna výchovného poradce – speciálního pedagoga, který ve své péči využívá didaktických pomůcek, PC programů určených pro žáky se specifickými vzdělávacími potřebami, kompenzačních pomůcek atp. Integrovaní žáci získávají hned v počátcích školního roku speciální učebnici – např. Cvičné texty, ve kterých mohou přímo pracovat s textem a úkoly k němu určenými. Tento pracovní materiál jim zůstává. Zároveň slouží jako ukázka pro učitele i rodiče, jak se s takovými žáky dá pracovat. Tato pomůcka je zajištěna ze strany školy.

Učebna je také vybavena množstvím odborného materiálu ke studiu pedagogů.

Při vzdělávání těchto žáků kombinujeme speciálně pedagogické postupy a alternativní metody (i v kmenových třídách), které zajistí rozvoj rozumových schopností, dovedností, zlepšování sociální komunikace atp. Tuto část zajišťují speciální pedagog a odborně připravení pedagogové, obvykle to bývají třídní učitelé.

Výuka těchto žáků probíhá v rámci běžného vyučování (v hodinách Čj např. čtení, sloh) a to po dohodě s třídním učitelem a speciálním pedagogem hned na začátku školního roku. Na základě odborného posudku z pedagogicko-psychologické poradny stanovíme počet návštěv u SPPG, bývá to obvykle 1 – 2krát týdně. Péči zajišťujeme pro žáky ze stejné třídy a to tak, abych jejich počet ve skupince byl maximálně 4 žáci z důvodů zajištění maximálního individuálního přístupu s respektováním specifických potřeb žáka.

V rámci péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami se snažíme vytvořit odpovídající podmínky pro jejich vzdělávání. Jako podklad pro takové úpravy slouží tvorba individuálních vzdělávacích plánů, ve kterém se současně uvádí, jak se s takovým žákem bude pracovat, časová dotace, v případě potřeby vytvoříme redukci učiva v oblasti, ve které má žák potíže, uvádí se kompenzační pomůcky, přístup rodičů k takové péči, hodnocení žákovy práce za 1. i 2. pololetí ze strany vyučujících.

Na základě vyšetření pedagogicko-psychologické poradny rodiče mohou o vytvoření individuálního plánu požádat ředitele školy. Po vytvoření individuálního vzdělávacího plánu jsou rodiče seznámeni s podmínkami, tento plán podepisují. Speciální pedagog s těmito rodiči v průběhu školního roku komunikuje, sjednává si setkání, na kterých hodnotí dosavadní péči, její případné změny, domlouvá potřebné postupy ze strany rodičů, nabízí kompenzační pomůcky, které by při reedukaci byly vhodné. Taktéž se spojuje s učiteli, kteří mají integrované žáky ve svých třídách, konzultuje s nimi a napomáhá v případě potřeby i svou osobní hospitací přímo ve třídách.

Úzce spolupracujeme s pedagogicko-psychologickou poradnou na Praze 6, speciálně pedagogickým centrem Vertikála také na Praze 6, na škole funguje také tzv. školní poradenské pracoviště, které zastupuje školní psycholog, speciální pedagog, výchovný poradce, metodik prevence.

Vzdělávání žáků se sociálním znevýhodněním

Na naší škole se vyskytují žáci, kteří pocházejí např. ze sociálně nebo kulturně a jazykově odlišného prostředí. Tyto žáky hned od počátku integrujeme do běžných tříd, ve kterých je jim věnována specifická péče, která spočívá především v individuálním přístupu třídního učitele, který napomáhá vřazení takového žáka do kolektivu, ale i vyučujících, kteří ve třídách vyučují. Necháváme takovým žákům dostatečně dlouhou adaptační dobu, ve které si přivyknou na kolektiv žáků, prostředí školy, třídy, vyučující, způsob výuky atp. V případě potřeby volíme takové způsoby výuky, které by žákům usnadnily jejich integraci.

V rámci hodin občanské výchovy, dějepisu, ale i českého jazyka tyto žáky seznamujeme s kulturou a zvyky našeho národa. Ostatní žáky zase seznamujeme s jejich zvyky.

Respektujeme jejich národní jazyk, postupujeme dle Školského zákona. Možnost neklasifikovat či klasifikaci odložit a v případě potřeby zajišťujeme výukovou pomoc prostřednictvím studentů, kteří naše žáky doučují v odpoledních hodinách.

V případě potřeby využíváme školského poradenského pracoviště, především výchovného poradce a školního psychologa, kteří napomáhají v integraci takových žáků, v komunikaci s jejich rodiči.

Pro úspěšné vzdělávání žáků se sociálním znevýhodněním zabezpečujeme tyto podmínky:

- individuální péči
- možnost odložení klasifikace dle Školského zákona
- volíme příslušné metody a formy práce
- pravidelnou komunikaci, zpětnou vazbu
- možnost doučování v odpoledních hodinách

Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Školský zákon ukládá základním školám vytvářet podmínky pro rozvoj nadání dětí, žáků a studentů. K rozvoji nadání žáků lze uskutečňovat rozšířenou výuku některých předmětů nebo skupin předmětů. Třídám se sportovním zaměřením nebo žákům vykonávajícím sportovní přípravu může ředitel školy odlišně upravit organizaci vzdělávání.

Ředitel školy může mimořádně nadaného žáka na žádost jeho zákonného zástupce přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Součástí žádosti žáka, který plní povinnou školní docházku, je vyjádření školského poradenského zařízení a registrujícího poskytovatele zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost (dále jen „registrující lékař“). Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

Jsme si plně vědomi, že i žáci s nadáním potřebují specifickou péči a pomoc ze strany školy i rodiny a snažíme se v tomto směru na naší škole postupovat. Na 1. stupni velkou úlohu v podpoře nadaných žáků hrají především třídní učitelé, kteří díky každodennímu kontaktu se žáky mohou vyhledat takového žáka, který svými znalostmi přesahuje stanovené požadavky ročníku. V tomto případě postupujeme následovně: upravujeme učivo tak, aby se žák mohl v dané oblasti nadání rozvíjet, a zapojujeme žáky do soutěží, olympiád i závodů.

Na 2.stupni mají větší možnost sledovat takového žáka i ostatní vyučující, kteří případné informace o možném nadání konzultují s třídní učitelkou, výchovným poradcem a následně i s pedagogicko-psychologickou poradnou, která nám v tomto směru napomáhá. Dáváme žákům možnost podílet se na organizaci některých akcí, které na škole probíhají, necháváme aby si vzájemně třídy připravily různá vystoupení atp.

Na naší škole jsou zavedeny od 6. ročníku tzv. tvořivé třídy, které jsou zaměřeny na rozvoj výtvarných a jazykových schopností žáka. Z tohoto výběru nejsou v žádném případě vyloučeni žáci se specifickými poruchami učení či jinak znevýhodnění. Do těchto tříd přijímáme žáky nejen z naší školy, ale tuto možnost nabízíme i žákům z jiných škol.

Dalším krokem v práci s nadanými žáků je tvoření absolventské práce žáků 9.ročníků – každý žák v 9. ročníku si vybere navržené téma a na něj potom vypracovává práci, kterou konzultuje s vedoucím své práce. Na závěr svou práci obhajuje.

Důležitou součástí naší školní koncepce je také projektová výuka, ve které se mimořádně nadaní žáci velmi úspěšně uplatňují.

Vzhledem k tomu, že jsme se vědomi i možných sociálních problémů s takovými žáky, snažíme se jim vytvářet takové prostředí, ve kterém by se žáci dobře cítili dobře a mohli uplatnit své nadání. Za tímto účelem lze také využít školského poradenského pracoviště.

Pro úspěšné vzdělávání nadaných žáků zabezpečujeme tyto podmínky:

- doplňujeme a prohlubujeme obsah učiva
- zadáváme specifické úkoly
- tyto žáky zapojujeme do projektové činnosti
- podporujeme rozvoj nadání i u žáků z méně podnětného prostředí
- vedeme rozhovory s rodiči, kteří by mohli nadání takového žáka rozvíjet i v mimoškolní činnosti
- možnost zapojení žáků do rozmanitých kroužků v naší škole

Průřezová témata

Osobnostní a sociální výchova (OSV)	
Osobnostní rozvoj	
OSV1	Rozvoj schopností poznávání – cvičení smyslového vnímání, pozornosti a soustředění; cvičení dovedností zapamatování, řešení problémů; dovednosti pro učení a studium
OSV2	Sebepoznání a sebepojetí – já jako zdroj informací o sobě; druzí jako zdroj informací o mně; moje tělo, moje psychika (temperament, postoje, hodnoty); co o sobě vím a co ne; jak se promítá mé já v mém chování; můj vztah ke mně samé/mu; moje učení; moje vztahy k druhým lidem; zdravé a vyrovnané sebepojetí
OSV3	Seberegulace a sebeorganizace – cvičení sebekontroly, sebeovládání – regulace vlastního jednání i prožívání, vůle; organizace vlastního času, plánování učení a studia; stanovování osobních cílů a kroků k jejich dosažení
OSV4	Psychohygiena – dovednosti pro pozitivní naladění mysli a dobrý vztah k sobě samému; sociální dovednosti pro předcházení stresům v mezilidských vztazích; dobrá organizace času; dovednosti zvládnutí stresových situací (rozumové zpracování problému, uvolnění-relaxace, efektivní komunikace atd.); hledání pomoci při potížích
OSV5	Kreativita – cvičení pro rozvoj základních rysů kreativity (pružnosti nápadů, originality, schopnosti vidět věci jinak, citlivosti, schopnosti "dotahovat" nápady do reality), tvořivost v mezilidských vztazích
Sociální rozvoj	
OSV6	Poznávání lidí – vzájemné poznávání se ve skupině/třídě; rozvoj pozornosti vůči odlišnostem a hledání výhod v odlišnostech; chyby při poznávání lidí
OSV7	Mezilidské vztahy – péče o dobré vztahy; chování podporující dobré vztahy, empatie a pohled na svět očima druhého, respektování, podpora, pomoc; lidská práva jako regulativ vztahů; vztahy a naše skupina/třída (práce s přirozenou dynamikou dané třídy jako sociální skupiny)

OSV8	Komunikace – řeč těla, řeč zvuků a slov, řeč předmětů a prostředí vytvářeného člověkem, řeč lidských skutků; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání; dovednosti pro sdělování verbální i neverbální (technika řeči, výraz řeči, cvičení v neverbálním sdělování); specifické komunikační dovednosti (monologické formy - vstup do tématu „rétorika“); dialog (vedení dialogu, jeho pravidla a řízení, typy dialogů); komunikace v různých situacích (informování, odmítání, omluva, pozdrav, prosba, přesvědčování, řešení konfliktů, vyjednávání, vysvětlování, žádost apod.); efektivní strategie: asertivní komunikace, dovednosti komunikační obrany proti agresi a manipulaci, otevřená a pozitivní komunikace; pravda, lež a předstírání v komunikaci
OSV9	Kooperace a kompetice – rozvoj individuálních dovedností pro kooperaci (seberegulace v situaci nesouhlasu, odporu apod., dovednost odstoupit od vlastního nápadu, dovednost navazovat na druhé a rozvíjet vlastní linku jejich myšlenky, pozitivní myšlení apod.); rozvoj sociálních dovedností pro kooperaci (jasná a respektující komunikace, řešení konfliktů, podřízení se, vedení a organizování práce skupiny); rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro etické zvládnání situací soutěže, konkurence
Morální rozvoj	
OSV10	Řešení problémů a rozhodovací dovednosti – dovednosti pro řešení problémů a rozhodování z hlediska různých typů problémů a sociálních rolí problémy v mezilidských vztazích, zvládnání učebních problémů vázaných na látku předmětů, problémy v seberegulaci
OSV11	Hodnoty, postoje, praktická etika – analýzy vlastních i cizích postojů a hodnot a jejich projevů v chování lidí; vytváření povědomí o kvalitách typu odpovědnost, spolehlivost, spravedlivost, respektování atd.; pomáhající a prosociální chování (člověk neočekává protislužbu); dovednosti rozhodování v eticky problematických situacích všedního dne
Výchova demokratického občana (VDO)	
VDO1	Občanská společnost a škola – škola jako model otevřeného partnerství a demokratického společenství, demokratická atmosféra a demokratické vztahy ve škole; způsoby uplatňování demokratických principů a hodnot v každodenním životě školy (význam aktivního zapojení žáků do žákovské samosprávy - žákovských rad či parlamentů); formy participace žáků na životě místní komunity; spolupráce školy se správními orgány a institucemi v obci
VDO2	Občan, občanská společnost a stát – občan jako odpovědný člen společnosti (jeho práva a povinnosti, schopnost je aktivně uplatňovat, přijímat odpovědnost za své postoje a činy, angažovat se a být zainteresovaný na zájmu celku); Listina základních práv a

	svoboda, práva a povinnosti občana; úloha občana v demokratické společnosti; základní principy a hodnoty demokratického politického systému (právo, spravedlnost, diferenciaci, různorodost); principy soužití s minoritami (vztah k jinému, respekt k identitám, vzájemná komunikace a spolupráce, příčiny nedorozumění a zdroje konfliktů)
VDO3	Formy participace občanů v politickém životě – volební systémy a demokratické volby a politika (parlamentní, krajské a komunální volby); obec jako základní jednotka samosprávy státu; společenské organizace a hnutí
VDO4	Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování – demokracie jako protiváha diktatury a anarchie; principy demokracie; základní kategorie fungování demokracie (spravedlnost, řád, norma, zákon, právo, morálka); význam Ústavy jako základního zákona země; demokratické způsoby řešení konfliktů a problémů v osobní
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (EGS)	
EGS1	Evropa a svět nás zajímá – rodinné příběhy, zážitky a zkušenosti z Evropy a světa; místa, události a artefakty v blízkém okolí mající vztah k Evropě a světu; naši sousedé v Evropě; život dětí v jiných zemích; lidová slovesnost, zvyky a tradice národů Evropy
EGS2	Objevujeme Evropu a svět – naše vlast a Evropa; evropské krajiny; Evropa a svět; mezinárodní setkávání; státní a evropské symboly; Den Evropy; život Evropanů a styl života v evropských rodinách; životní styl a vzdělávání mladých Evropanů
EGS3	Jsme Evropané – kořeny a zdroje evropské civilizace; klíčové mezníky evropské historie; Evropská integrace; instituce Evropské unie a jejich fungování; čtyři svobody a jejich dopad na život jedince; co Evropu spojuje a co ji rozděluje; mezinárodní organizace a jejich příspěvek k řešení problémů dětí a mládeže
Multikulturní výchova (MKV)	
MKV1	Kulturní diference – jedinečnost každého člověka a jeho individuální zvláštnosti; člověk jako nedílná jednotka tělesné i duševní stránky, ale i jako součást etnika; poznávání vlastního kulturního zakotvení; respektování zvláštností různých etnik (zejména cizinců nebo příslušníků etnik žijících v místě školy); základní problémy sociokulturních rozdílů v České republice a v Evropě
MKV2	Lidské vztahy – právo všech lidí žít společně a podílet se na spolupráci; udržovat tolerantní vztahy a rozvíjet spolupráci s jinými lidmi, bez ohledu na jejich kulturní, sociální, náboženskou, zájmovou nebo generační příslušnost; vztahy mezi kulturami (vzájemné

	obohacování různých kultur, ale i konflikty vyplývající z jejich rozdílnosti); předsudky a vžitá stereotypy (příčiny a důsledky diskriminace); důležitost integrace jedince v rodinných, vrstevnických a profesních vztazích; uplatňování principu slušného chování (základní morální normy); význam kvality mezilidských vztahů pro harmonický rozvoj osobnosti; tolerance, empatie, umět se vžít do role druhého; lidská solidarita, osobní příspěvi k zapojení žáků z odlišného kulturního prostředí do kolektivu třídy
MKV3	Etnický původ – rovnocennost všech etnických skupin a kultur; odlišnost lidí, ale i jejich vzájemná rovnost; postavení národnostních menšin; základní informace o různých etnických a kulturních skupinách žijících v české a evropské společnosti; různé způsoby života, odlišné myšlení a vnímání světa; projevy rasové nesnášenlivosti – jejich rozpoznávání a důvody vzniku
MKV4	Multikulturalita – multikulturalita současného světa a předpokládaný vývoj v budoucnosti; multikulturalita jako prostředek vzájemného obohacování; specifické rysy jazyků a jejich rovnocennost; naslouchání druhým, komunikace s příslušníky odlišných sociokulturních skupin, vstřícný postoj k odlišnostem; význam užívání cizího jazyka jako nástroje dorozumění a celoživotního vzdělávání
MKV5	Princip sociálního smíru a solidarity – odpovědnost a příspěvi každého jedince za odstranění diskriminace a předsudků vůči etnickým skupinám; nekonfliktní život v multikulturní společnosti; aktivní spolupodílení dle svých možností na přetváření společnosti, zohlednění potřeb minoritních skupin; otázka lidských práv, základní dokumenty
Environmentální výchova (EVV)	
EVV1	Ekosystémy – les (les v našem prostředí, produkční a mimoprodukční významy lesa); pole (význam, změny okolní krajiny vlivem člověka, způsoby hospodaření na nich, pole a jejich okolí); vodní zdroje (lidské aktivity spojené s vodním hospodářstvím, důležitost pro krajinnou ekologii); moře (druhovatá odlišnost, význam pro biosféru, mořské řasy a kyslík, cyklus oxidu uhličitého) a tropický deštný les (porovnání, druhová rozmanitost, ohrožování, globální význam a význam pro nás); lidské sídlo – město – vesnice (umělý ekosystém, jeho funkce a vztahy k okolí, aplikace na místní podmínky); kulturní krajina (pochopení hlubokého ovlivnění přírody v průběhu vzniku civilizace až po dnešek)
EVV2	Základní podmínky života – voda (vztahy vlastností vody a života, význam vody pro lidské aktivity, ochrana její čistoty, pitná voda ve světě a u nás, způsoby řešení); ovzduší (význam pro život na Zemi, ohrožování ovzduší a klimatické změny, propojenost světa, čistota ovzduší u nás); půda (propojenost složek prostředí, zdroj výživy, ohrožení půdy, rekultivace a situace v okolí, změny v potřebě zemědělské půdy, nové funkce zemědělství v krajině; ochrana biologických druhů (důvody ochrany a způsoby ochrany jednotlivých druhů); ekosystémy – biodiverzita (funkce ekosystémů, význam biodiverzity, její úroveň, ohrožování a ochrana ve světě a u nás); energie (energie a život, vliv energetických zdrojů na společenský rozvoj, využívání energie, možnosti a způsoby šetření, místní

	podmínky); přírodní zdroje (zdroje surovinové a energetické, jejich vyčerpatelnost, vlivy na prostředí, principy hospodaření s přírodními zdroji, význam a způsoby získávání a využívání přírodních zdrojů v okolí)
EVV3	Lidské aktivity a problémy životního prostředí – zemědělství a životní prostředí, ekologické zemědělství; doprava a životní prostředí (význam a vývoj, energetické zdroje dopravy a její vlivy na prostředí, druhy dopravy a ekologická zátěž, doprava a globalizace); průmysl a životní prostředí (průmyslová revoluce a demografický vývoj, vlivy průmyslu na prostředí, zpracovávané materiály a jejich působení, vliv právních a ekonomických nástrojů na vztahy průmyslu k ochraně životního prostředí, průmysl a udržitelný rozvoj společnosti); odpady a hospodaření s odpady (odpady a příroda, principy a způsoby hospodaření s odpady, druhotné suroviny); ochrana přírody a kulturních památek (význam ochrany přírody a kulturních památek; právní řešení u nás, v EU a ve světě, příklady z okolí, zásada předběžné opatrnosti; ochrana přírody při masových sportovních akcích – zásady MOv) změny v krajině (krajina dříve a dnes, vliv lidských aktivit, jejich reflexe a perspektivy); dlouhodobé programy zaměřené k růstu ekologického vědomí veřejnosti (Státní program EVVO, Agenda 21 EU) a akce (Den životního prostředí OSN, Den Země apod.)
EVV4	Vztah člověka k prostředí – naše obec (přírodní zdroje, jejich původ, způsoby využívání a řešení odpadového hospodářství, příroda a kultura obce a její ochrana, zajišťování ochrany životního prostředí v obci - instituce, nevládní organizace, lidé); náš životní styl (spotřeba věcí, energie, odpady, způsoby jednání a vlivy na prostředí); aktuální (lokální) ekologický problém (příklad problému, jeho příčina, důsledky, souvislosti, možnosti a způsoby řešení, hodnocení, vlastní názor, jeho zdůvodňování a prezentace); prostředí a zdraví (rozmanitost vlivů prostředí na zdraví, jejich komplexní a synergické působení, možnosti a způsoby ochrany zdraví); nerovnoměrnost života na Zemi (rozdílné podmínky prostředí a rozdílný společenský vývoj na Zemi, příčiny a důsledky zvyšování rozdílů globalizace a principy udržitelnosti rozvoje, příklady jejich uplatňování ve světě, u nás)
Mediální výchova (MED)	
MED1	kritické čtení a vnímání mediálních sdělení – pěstování kritického přístupu ke zpravodajství a reklamě; rozlišování zábavních („bulvárních“) prvků ve sdělení od informativních a společensky významných; hodnotící prvky ve sdělení (výběr slov a záběrů); hledání rozdílu mezi informativním, zábavním a reklamním sdělením; chápání podstaty mediálního sdělení, objasňování jeho cílů a pravidel; identifikování základních orientačních prvků v textu
MED2	interpretace vztahu mediálních sdělení a reality – různé typy sdělení, jejich rozlišování a jejich funkce; rozdíl mezi reklamou a zprávou a mezi „faktickým“ a „fiktivním“ obsahem; hlavní rysy reprezentativnosti (rozlišení reality od médií zobrazovaných stereotypů, jako reprezentace reality); vztah mediálního sdělení a sociální zkušenosti (rozlišení sdělení potvrzujících předsudky a představy od sdělení vycházejících ze znalosti problematiky a nezaujatého postoje); identifikace společensky významných hodnot v textu, prvky signalizující hodnotu, o kterou se sdělení opírá; identifikace zjednodušení mediovaných sdělení, opakované užívání prostředků (ve zpravodajství, reklamě i zábavě)

MED3	stavba mediálních sdělení – příklady pravidelností v uspořádání mediovaných sdělení, zejména ve zpravodajství (zpravodajství jako vyprávění, sestavování příspěvků podle kritérií); principy sestavování zpravodajství a jejich identifikace, pozitivní principy (význam a užitečnost), zezábavňující principy (negativita, blízkost, jednoduchost, přítomnost); příklady stavby a uspořádání zpráv (srovnávání titulních stran různých deníků) a dalších mediálních sdělení (například skladba a výběr sdělení v časopisech pro dospívající)
MED4	vnímání autora mediálních sdělení – identifikování postojů a názorů autora v mediovaném sdělení; výrazové prostředky a jejich uplatnění pro vyjádření či zastření názoru a postoje i pro záměrnou manipulaci; prvky signalizující explicitní či implicitní vyjádření hodnocení, výběr a kombinace slov, obrazů a zvuků z hlediska záměru a hodnotového významu
MED5	fungování a vliv médií ve společnosti – organizace a postavení médií ve společnosti; faktory ovlivňující média, interpretace vlivů působících na jejich chování; způsoby financování médií a jejich dopady; vliv médií na každodenní život, společnost, politický život a kulturu z hlediska současné i historické perspektivy; role médií v každodenním životě jednotlivce, vliv médií na uspořádání dne, na rejstřík konverzačních témat, na postoje a chování; role médií v politickém životě (předvolební kampaně a jejich význam); vliv médií na kulturu (role filmu a televize v životě jednotlivce, rodiny, společnosti) ; role médií v politických změnách
MED6	tvorba mediálního sdělení – uplatnění a výběr výrazových prostředků a jejich kombinací pro tvorbu věcně správných a komunikačně (společensky a situačně) vhodných sdělení; tvorba mediálního sdělení pro školní časopis, rozhlas, televizi či internetové médium; technologické možnosti a jejich omezení
MED7	práce v realizačním týmu – redakce školního časopisu, rozhlasu, televize či internetového média; utváření týmu, význam různých věkových a sociálních skupin pro obohacení týmu, komunikace a spolupráce v týmu; stanovení si cíle, časového harmonogramu a delegování úkolů a zodpovědnosti; faktory ovlivňující práci v týmu; pravidelnost mediální produkce

Přehled realizace průřezových témat

Tématický okruh	1. stupeň					2. stupeň			
	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5.roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.
OSV1	Čj, Aj, M, Hv, Vv, Pv, Tv	Čj, Aj, M, Hv, Vv	Čj, Aj, ČaS, M, Hv, Vv, Pv	Čj, Aj, Př, Vl, M, Hv, Vv	Čj, Aj, Př, Vl, Hv, Vv, Tv, Poč	RaZ, Vv, Hv, Čj, D, Aj, Ov, Pv (Tp), PřE	M, RaZ, Čj, D, CvA, Aj, Šj, Ov, Pv (Tp), PřE	Ch, RaZ, Hv, Čj, D, ChBs, Sh, Du, CvA, Nj, Vv, Inf, Ov, Pv (Tp), Eko	M, RaZ, Tv, ChBs, Čj, Du, Nj, Šj, Ov, Pv (Tp), Eko
OSV2	Čj, Hv, Vv	Čj, Hv, Vv, Tv	Čj, Hv, Vv	Př, Vl, Hv, Vv, Tv	Př, Vl, Vv, Tv	M, RaZ, Vv, CvA, Aj, Ov	M, RaZ, F, Aj, Ov	M, RaZ, F, Sh, Du, KoA, Vv, Aj, Svs, Ov, Pv (Tp), Eko	M, F, RaZ, Tv, Sh, Čj, Du, Vv, Ov, Eko
OSV3	Čj, ČaS, Tv	ČaS, Tv	ČaS	Aj, Př, Vl, M, Vv, Tv	Aj, M, Vv, Poč	RaZ, Ov, Pv (Tp), PřE	RaZ, Ov, Pv (Tp), PřE	RaZ, Sh, Čj, CvA, Aj, Nj, Inf, Ov, Pv (Tp)	RaZ, Tv, Du, Aj, KoA, Nj, Ov, Pv (Tp)
OSV4	Čj, Vv	Čj, Vv, Pv	Čj, Vv, Tv	Př, Vl, Tv	Př, Vl, Tv, Poč	Tv, Pv (Tp)	RaZ, Tv, Ov, Pv (Tp)	RaZ, Tv, ChBs, Sh, Svs, KoA, Ov	Tv, RaZ, Sh, Aj, KoA, Ov

	1. stupeň					2. stupeň			
Tématický okruh	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.
OSV5	Čj, Hv, Vv	Čj, Hv, Vv	Čj, Hv, Vv, Pv, Tv	Př, Vl, Čj, Hv, Vv	Čj, Př, Vl, Hv, Vv, Tv	Hv, Tv, RaZ, Aj, Vv, Ov, Pv (Tp)	Hv, RaZ, Tv, CvA, Šj, Ov, Pv (Tp)	Hv, Ch, RaZ, Tv, ChBs, Vv, Aj, CvA, MFs, Ov, Sh, Pv (Tp)	Hv, RaZ, Tv, MFs, Sh, CvA, Ov, Pv (Tp)
OSV6	ČaS, M, Hv	ČaS, M, Hv	M, Hv	Tv	Př, Vl, M, Tv	RaZ, Tv, D, Ov	RaZ, Tv, CvA, Šj, Vv, Ov	RaZ, Tv, Sh, Čj, Ov	RaZ, Tv, Sh, Šj, CvA, Svs, Ov
OSV7	Čj, ČaS	Čj, ČaS, Tv	Čj, ČaS	Tv	Př, Vl, Tv	RaZ, Čj, Aj, Ov	RaZ, CvA, Ov	RaZ, Tv, Sh, Čj, KoA, Ov	RaZ, Svs, Ov
OSV8	Čj, Aj, ČaS, Vv	Čj, Aj, ČaS, Vv, Tv	Čj, Aj, ČaS, Hv, Vv	Čj, Aj, Př, Vl, M, Vv, Pv	Čj, Aj, Př, Vl, M, Vv	M, RaZ, Čj, D, Aj, Poč, Ov, Pv (Tp)	M, RaZ, Čj, Hv, CvA, Aj, Šj, Vv, Ov, Pv (Tp)	F, RaZ, D, Čj, Tv, Hv, Sh, MFs, Svs, Nj, Šj, Vv, MaP, Ov, Pv (Tp)	Ch, RaZ, Šj, Tv, Tws, Čj, Aj, Nj, Svs, KoA, Inf, Ov, Pv (Tp)
OSV9	Pv, Tv	Pv	Tv	M	Aj, Hv, Tv	RaZ, Hv, Čj, Ov, Pv (Tp)	RaZ, Hv, Čj, Ov, Pv (Tp)	RaZ, Hv, Čj, ZS, Vv, Ov, Eko	RaZ, Hv, Ov, Eko
	1. stupeň					2. stupeň			

Tématický okruh	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.
OSV10	ČaS	ČaS	ČaS	M	Př, VI, M	M, RaZ, Čj, Ov, Pv (Tp)	M, F, Čj, Ov, Pv (Tp)	M, Ch, D RaZ, MFs Čj, Ov	M, F, Ch RaZ, Ov
OSV11	ČaS	ČaS	ČaS	Př, VI	Př, VI	RaZ, Hv, D Čj, Ov, PřE	M, RaZ, D Čj, Ov, PřE	M, Ch, D Čj, RaZ, Du, Ov	RaZ, Hv, D, Čj, ChBs, Du, Svs, Vv, Ov
VDO1	ČaS	ČaS	ČaS	Př, VI	Př, VI	Čj, D, CvA, Ov	Ov	D, Ov	D, Čj, Ov
VDO2	ČaS	ČaS	ČaS	Př, VI	Př, VI	D, Ov	D, Ov	D, Ov	D, Čj, Svs, Ov
VDO3				Př, VI		Čj, Ov	Ov	D	D, Ov

	1. stupeň					2. stupeň			
Tématický okruh	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.
VDO4					Př, VI	Ov	D, Ov	Aj, Ov	D, Ov
EGS1				Př, VI	M, Poč	Čj, Poč, Ov	Hv, Čj, D, CvA, Aj, Z, Nj, Šj, Ov	Ch, Hv, Čj, CvA, Aj, KoA, Šj	Hv, Tws, D, Čj, CvA, Svs, Nj, Ov
EGS2					Př, VI, M	Čj, Ov, PřE	Čj, CvA, Z, Nj, PřE	Čj, CvA, KoA, Ov	Ch, ChBs, D, Čj, CvA, KoA, Ov, Eko
EGS3					Př, VI	D, Ov	Hv, D, Čj, Šj, Vv, Ov	Ch, Hv, D, Z, KoA, Ov	Hv, Čj, D, CvA, Z, Vv, Ov
MKV1	Čj, Hv	Čj, Hv	Čj, Hv, Pv	Čj, Vv, Pv	Čj, Hv, Vv, Pv	RaZ, Čj, Ov	RaZ, Hv, D, CvA, Vv, Ov	RaZ, Hv, Čj, CvA, Šj, Ov	RaZ, Hv, D, Čj, CvA, Z, ZS, Vv, Ov
MKV2	Čj, ČaS, Tv	Hv		Vv	Př, VI, Vv	RaZ, D, Čj, Vv, Ov	RaZ, Hv, D, Čj, Ov	RaZ, Hv, Čj, Du, Aj, Svs, Šj, Ov	RaZ, Hv, d, Čj, Du, Aj, Svs, Nj, Ov
	1. stupeň					2. stupeň			

Tématický okruh	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.
MKV3				Př, V1	Př, V1, Hv	RaZ, Čj, Z, Ov	D, Z, Nj, Šj, Ov	RaZ, Čj, Du, Aj, Svs, Šj, Ov, PřE	RaZ, Čj, D, Du, CvA, Z, ZS, Nj, Šj, Ov
MKV4			Pv	Pv	Čj, Aj, Př, V1, Hv, Poč	RaZ, Čj, Ov	Čj, D, CvA, Nj, Ov	RaZ, Čj, D, Du, Nj, CvA, Svs, Šj, Ov	RaZ, D, Du, Čj, Aj, CvA, KoA, Nj, Ov
MKV5					Př, V1	Ov	D, Ov	D, Ov	D, Šj, Ov
EVV1		ČaS	ČaS	Př, V1	Př, V1		Šj	Šj, Eko	CvA, Z, Eko
EVV2		Pv	Pv	Př, V1, Pv	Př, V1	PřE	D, PřE	Ch,	Ch, CvA, Z, Nj, Šj, Eko, PřE
EVV3				M	Př, V1, M	PřE	M, Aj, Šj, PřE	Ch, M, F, ChBs, Z, PřE	Ch, ChBs, CvA, Z, ZS, Eko
	1. stupeň					2. stupeň			

Tématický okruh	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.
EVV4			ČaS	Př, VI	Př, VI	Z, Pv (Tp), PřE	CvA, Z, Pv (Tp), PřE	Ch, Tv, Z, Sh, CvA, Eko, PřE	Ch, Tv, D, CvA, ZS, Ov, Eko, PřE
MED1	Čj	Čj	Čj	Čj	Čj, Poč	Čj, Aj, Z	RaZ, Čj, Z CvA, Aj, Vv	RaZ, Ch, Čj, D, ZS, CvA, Šj, Ov	RaZ, ChBs, Čj, D, Nj, Šj, Vv, Ov
MED2				Čj	Čj	RaZ, Čj, Vv	RaZ, Čj,	RaZ, Čj, ChBs, Ch, D, Šj, Ov	RaZ, ChBs, Ch, Čj, Aj, KoA, Šj, Vv, Ov
MED3				Čj	Čj	Čj, Poč	Čj	ChBs, Čj	ChBs, Čj
MED4					Čj				Čj, D, Nj, Vv
MED5					Čj	RaZ, PP, Ov	RaZ	RaZ, Ov	RaZ, Čj, Vv, Ov
	1. stupeň					2. stupeň			
Tématický okruh	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.	8. roč.	9. roč.

MED6		Čj	Čj	Čj, Př, VI	Čj, Aj, Př, VI	M, Čj, Poč	F, Čj, Inf, Aj, Šj, Vv	M, F, KoA, MFs, Čj, Inf, MaP, Eko	M,F, MFs, Tws, Čj, Inf, Eko
MED7					Čj	Čj, Poč, Ov, PřE	Čj, Ov, PřE	Ch, MFs, Čj, Aj, MaP	Ch, MFs, Tws, Čj, Aj, Inf, Ov

UČEBNÍ PLÁN

Poznámky k učebnímu plánu

Ve školním roce 2013/2014 se podle školního vzdělávacího plánu budou učit všichni žáci školy. Jedinou výjimkou bude výuka španělského jazyka, německého jazyka a cvičení z angličtiny žáků 8. a 9. ročníku, která bude realizována jako výuka povinně volitelného předmětu. Ve školním roce 2014/2015 ukončí studium základní školy poslední ročník, který bude mít 2. cizí jazyk jako volitelný. Počínaje školním rokem 2015/2016 budou mít již všichni žáci 7. – 9. ročníku vedle jazyka anglického další cizí jazyk v rozsahu 2 hodiny týdně jako povinný předmět.

Přehled zkratk předmetů

Vyučovací předmět	Zkratka předmětu
Český jazyk	Čj
Český jazyk a literatura	ČjL
Anglický jazyk	Aj
Dějepis	D
Zeměpis	Z
Matematika	M
Přírodopis	Př
Přírodopis s rozšířenou výukou ekologie	PřE
Člověk a svět	ČaS
Vlastivěda	Vl
Přírodověda	Pří
Fyzika	F
Chemie	Ch
Občanská výchova	Ov
Práce s počítačem	Poč
Hudební výchova	Hv
Výtvarná výchova	Vv
Rodina a zdraví	RaZ

Pracovní výchova	Pv (Tp, Pě, Dom)
Tělesná výchova	Tv
Německý jazyk	Nj
Španělský jazyk	Šj
Cvičení z angličtiny	CvA
Konverzace v angličtině	KoA
Společensko vědní seminář	Svs
Dějiny umění	Du
Matematicko fyzikální seminář	MFs
Chemicko biologický seminář	ChBs
Zeměpisný seminář	Zs
Ekologie	Eko
Informatika	Inf
Multimedia a prezentace	MaP
Tvorba webových stránek	Tws
Sportovní hry	Sh
Sportovní příprava	Spp
Sportovní seminář	Sps
Konverzace ve španělštině	KoŠ

První stupeň

RVP Oblast	RVP Obor	RVP hodiny	ŠVP předmět	ŠVP hodiny	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	Kontrola
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	35	Český jazyk	40	8	8	9	8	7	40
	Cizí jazyk	9	Anglický jazyk	11	1	1	3	3	3	11
Matematika a její aplikace	Matematika a její aplikace	20	Matematika	25	5	5	5	5	5	25
Informační a komunikační technologie	Informační a komunikační technologie	1	Práce s počítačem	1	0	0	0	0	1	1
Člověk a jeho svět	Člověk a jeho svět	12	Člověk a jeho svět	6	2	2	2	0	0	6
			Přírodověda	4	0	0	0	2	2	4
			Vlastivěda	4	0	0	0	2	2	4
Umění a kultura	Hudební výchova	12	Hudební výchova	5	1	1	1	1	1	5
	Výtvarná výchova		Výtvarná výchova	7	1	1	1	2	2	7
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	0								
	Tělesná výchova	10	Tělesná výchova	10	2	2	2	2	2	10
Člověk a svět práce	Člověk a svět práce	5	Pracovní výchova	5	1	1	1	1	1	5
Disponibilní hodinová dotace		14								
Ročníková minima					18	18	22	22	22	
Celkem hodin v 1.- 5. ročníku		118		118	21	21	24	26	26	118
Ročníková maxima					22	22	26	26	26	

První stupeň – bilingvní třída

RVP Oblast	RVP Obor	RVP hodiny	ŠVP předmět	ŠVP hodiny	1.ročník	2.ročník	3.ročník	4.ročník	5.ročník	Kontrola
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	35	Český jazyk	39	8	8	9	7	7	39
	Cizí jazyk	9	Anglický jazyk	11	1	1	3	3	3	11
Matematika a její aplikace	Matematika a její aplikace	20	Matematika	25	3+2	3+2	3+2	3+2	3+2	10/25
Informační a komunikační technologie	Informační a komunikační technologie	1	Práce s počítačem	2	0	0	0	1	1	2
Člověk a jeho svět	Člověk a jeho svět	12	Člověk a jeho svět	6	1 + 1	1 + 1	1 + 1	0	0	3/6
			Přírodověda	4	0	0	0	1+1	1+1	2/4
			Vlastivěda	4	0	0	0	2	2	4
Umění a kultura	Hudební výchova	12	Hudební výchova	5	1/1	1/1	1/1	1/1	1/1	2,5/5
	Výtvarná výchova		Výtvarná výchova	7	1/1	1/1	1/1	2/2	2/2	3,5/7
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	0								
	Tělesná výchova	10	Tělesná výchova	10	1 + 1	1 + 1	1 + 1	1 + 1	1 + 1	5/10
Člověk a svět práce	Člověk a svět práce	5	Pracovní výchova	5	1/1	1/1	1/1	1/1	1/1	2,5/5
Disponibilní hodinová dotace		14								
Ročníková minima					18	18	22	22	22	
Celkem hodin v 1.- 5. ročníku		118		118	21	21	24	26	26	39,5/118
Ročníková maxima					22	22	26	26	26	

Druhý stupeň

RVP Oblast	RVP Obor	RVP hodiny	ŠVP předmět	ŠVP hodiny	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník	Kontrola
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	15	Český jazyk	16	4	4	4	4	16
	Cizí jazyk	12	1. cizí jazyk	12	3	3	3	3	12
		6	2. cizí jazyk	6	0	2	2	2	6
Matematika a její aplikace	Matematika a její aplikace	15	Matematika	16	4	4	4	4	16
Informační a komunikační technologie	Informační a komunikační technologie	1	Práce s počítačem	1	1	0	0	0	1
Člověk a společnost	Dějepis	11	Dějepis	8	2	2	2	2	8
	Občanská výchova		Občanská výchova	4	1	1	1	1	4
Člověk a příroda	Fyzika	21	Fyzika	6	1	1	2	2	6
	Chemie		Chemie	4	0	0	2	2	4
	Přírodopis		Přírodopis	8	2	2	2	2	8
	Zeměpis		Zeměpis	7	2	2	2	1	7
Umění a kultura	Hudební výchova	10	Hudební výchova	4	1	1	1	1	4
	Výtvarná výchova		Výtvarná výchova	6	2	2	1	1	6
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	10	Rodina a zdraví	4	1	1	1	1	4
	Tělesná výchova		Tělesná výchova	8	2	2	2	2	8
Člověk a svět práce	Člověk a svět práce	3	Pracovní výchova	6	1	1	1	1	6
			Volitelné předměty	6	1	2	2	3	6
Disponibilní hodinová dotace		18							
ročníková minima					28	28	30	30	
Celkem hodin v 6. - 9. Ročníku		122		122	28	30	32	32	122
ročníková maxima					30	30	32	32	

Druhý stupeň – třída s rozšířenou výukou českého jazyka a výtvarné výchovy

RVP Oblast	RVP Obor	RVP hodiny	ŠVP předmět	ŠVP hodiny	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník	Kontrola
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	15	Český jazyk	20	5	5	5	5	20
	Cizí jazyk	12	1. cizí jazyk	12	3	3	3	3	12
			2. cizí jazyk	6	0	2	2	2	6
Matematika a její aplikace	Matematika a její aplikace	15	Matematika	16	4	4	4	4	16
Informační a komunikační technologie	Informační a komunikační technologie	1	Práce s počítačem	1	1	0	0	0	1
Člověk a společnost	Dějepis	11	Dějepis	8	2	2	2	2	8
	Občanská výchova		Občanská výchova	4	1	1	1	1	4
Člověk a příroda	Fyzika	21	Fyzika	5	0	1	2	2	5
	Chemie		Chemie	4	0	0	2	2	4
	Přírodopis		Přírodopis	7	1	2	2	2	7
	Zeměpis		Zeměpis	7	2	2	2	1	7
Umění a kultura	Hudební výchova	10	Hudební výchova	4	1	1	1	1	4
	Výtvarná výchova		Výtvarná výchova	10	4	3	2	1	10
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	10	Rodina a zdraví	4	1	1	1	1	4
	Tělesná výchova		Tělesná výchova	8	2	2	2	2	8
Člověk a svět práce	Člověk a svět práce	3	Pracovní výchova	4	1	1	1	1	4
			Volitelné předměty	2	0	0	0	2	2
Disponibilní hodinová dotace		18							
Ročníková minima					28	28	30	30	
Celkem hodin v 6. - 9. Ročníku		122		122	28	30	32	32	122
Ročníková maxima					30	30	32	32	

Druhý stupeň – třída s rozšířenou výukou přírodopisu a ekologie

RVP Oblast	RVP Obor	RVP hodiny	ŠVP předmět	ŠVP hodiny	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník	Kontrola
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	15	Český jazyk	16	4	4	4	4	16
	Cizí jazyk	12	1. cizí jazyk	12	3	3	3	3	12
			2. cizí jazyk	6	0	2	2	2	6
Matematika a její aplikace	Matematika a její aplikace	15	Matematika	16	4	4	4	4	16
Informační a komunikační technologie	Informační a komunikační technologie	1	Práce s počítačem	1	1	0	0	0	1
Člověk a společnost	Dějepis	11	Dějepis	8	2	2	2	2	8
	Občanská výchova		Občanská výchova	4	1	1	1	1	4
Člověk a příroda	Fyzika	21	Fyzika	6	0	2	2	2	6
	Chemie		Chemie	4	0	0	2	2	4
	Přírodopis		Přírodopis	11	4	3	2	2	11
	Zeměpis		Zeměpis	7	2	2	2	1	7
Umění a kultura	Hudební výchova	10	Hudební výchova	4	1	1	1	1	4
	Výtvarná výchova		Výtvarná výchova	6	2	2	1	1	6
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	10	Rodina a zdraví	4	1	1	1	1	4
	Tělesná výchova		Tělesná výchova	8	2	2	2	2	8
Člověk a svět práce	Člověk a svět práce	3	Pracovní výchova	4	1	1	1	1	4
			Volitelné předměty	5	0	0	2	3	5
Disponibilní hodinová dotace		18							
Ročníková minima					28	28	30	30	
Celkem hodin v 6. - 9. Ročníku		122		122	28	30	32	32	122
ročníková maxima					30	30	32	32	

Druhý stupeň – třída s rozšířenou výukou tělesné výchovy

RVP Oblast	RVP Obor	RVP hodiny	ŠVP předmět	ŠVP hodiny	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník	Kontrola
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	15	Český jazyk	16	4	4	4	4	16
	Cizí jazyk	12	1. cizí jazyk	12	3	3	3	3	12
			2. cizí jazyk	6	0	2	2	2	6
Matematika a její aplikace	Matematika a její aplikace	15	Matematika	16	4	4	4	4	16
Informační a komunikační technologie	Informační a komunikační technologie	1	Práce s počítačem	1	1	0	0	0	1
Člověk a společnost	Dějepis	11	Dějepis	7	1	2	2	2	7
	Občanská výchova		Občanská výchova	4	1	1	1	1	4
Člověk a příroda	Fyzika	21	Fyzika	6	1	1	2	2	6
	Chemie		Chemie	4	0	0	2	2	4
	Přírodopis		Přírodopis	6	2	1	1	2	6
	Zeměpis		Zeměpis	6	2	2	1	1	6
Umění a kultura	Hudební výchova	10	Hudební výchova	4	1	1	1	1	4
	Výtvarná výchova		Výtvarná výchova	6	2	2	1	1	6
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	10	Rodina a zdraví	3	1	1	1	0	3
	Tělesná výchova		Tělesná výchova	8	2	2	2	2	8
Člověk a svět práce	Člověk a svět práce	3	Pracovní výchova	3	1	0	1	1	3
			Volitelné předměty	14	3	3	4	4	14
Disponibilní hodinová dotace		18							
ročníková minima					28	28	30	30	
Celkem hodin v 6. - 9. Ročníku		122		122	29	29	32	32	122
ročníková maxima					30	30	32	32	

EVALUAČNÍ ČINNOST ŠKOLY

Pravidla hodnocení žáků

A. Zásady a pravidla hodnocení chování

- 1) Kritéria hodnocení chování jsou dána obecně platnými společenskými normami, jednotlivými ustanoveními řádu školy, případně podrobnějšími pravidly, která jsou v souladu s ustanoveními řádu školy stanovena pro jednotlivé okruhy činností ředitelem školy (například v řádu školní jídelny, počítačové pracovny, školního hřiště apod.).
- 2) Žáci jsou hodnoceni vždy s ohledem na jejich věkové zvláštnosti, rozumovou vyspělost, tj. možnost pochopení daných pravidel a schopnost rozpoznání následků jejich jednání a dále s ohledem na celkové okolnosti, při nichž k porušení pravidel došlo.
- 3) Podklady pro hodnocení chování shromažďuje třídní učitel na základě vlastních pozorování a informací od dalších pedagogických pracovníků (písemných neb ústních).
- 4) Průběžné hodnocení chování je prováděno slovně, a to vždy na konci 1. a 3. čtvrtletí do žákovské knížky nebo kdykoli při zjištění porušování řádu školy ze strany žáka, při změně chování žáka, při rozbořech chování žáků určité třídy třídním učitelem apod.
- 5) Třídní učitel dbá na to, aby zákonný zástupce byl objektivně, pravidelně a včas informován o chování žáka, a to zejména v případech náhlých změn a v období mezi případným udělením výchovného opatření a závěrečnou klasifikací.
- 6) V rámci průběžného hodnocení jsou udělována tzv. výchovná opatření k posílení kázně nebo pochvaly a jiná ocenění. Udělení je vždy zaznamenáno do katalogového listu žáka a prokazatelným způsobem sděleno zákonným zástupcům.
- 7) Výchovná opatření k posílení kázně mají 3 stupně, které jsou udělovány podle závažnosti přestupků a míry jejich opakování:
 - a. napomenutí třídního učitele v kompetenci TU
 - b. důtka třídního učitele v kompetenci TU, po udělení oznámí TU tuto skutečnost řediteli školy
 - c. důtka ředitele školy v kompetenci ŘŠ, po projednání v pedagogické radě
- 8) Výchovná opatření stejného stupně mohou být udělena i vícekrát během pololetí, pokud žák porušuje pravidla jiného druhu, než za které dostal předchozí postih. Důtku ředitele školy je možné udělit i vícekrát za stejný druh přestupků.
- 9) Napomenutí třídního učitele je udělováno za méně závažná porušování daných pravidel, a to buď za jednorázové porušení nebo za opakované případy. Jde například o tyto přestupky:
 - pozdní příchody
 - nepřezouvání
 - používání mobilního tel. v době výuky
 - nepořádnost, nepřipravenost na vyučování (vybavení, žákovská knížka...)
 - méně časté rušení výuky, které žák na základě upozornění učitele je schopen korigovat

- nedodržování pravidel slušného chování (běžných společenských norem jako je slušné vyjadřování, pomoc druhému ...)
- 10) Důtka třídního učitele je udělována jednak v případě, kdy po udělení napomenutí třídního učitele nedošlo ke zlepšení chování a jednak při závažnějším porušení pravidel, jako je například:
- časté rušení výuky, které žák není schopen ani po napomenutí učitelem účinně korigovat
 - fyzické napadení spolužáka, které ale nemá za následek újmu na zdraví
 - velmi hrubé a vulgární vyjadřování ke spolužákům
 - zlomyslné chování, zesměšňování, poškozování věcí, pomlouvání vůči spolužákům
 - nedovolené opuštění školy
 - nošení nebezpečných předmětů do školy
- 11) Důtka ředitele školy je udělována jednak v případě, kdy ani po udělení důtky třídního učitele se chování žáka nezlepšilo a jednak v případech obzvláště hrubého porušení pravidel, jako je například:
- krádež
 - vandalství
 - ublížení na zdraví
 - nošení, propagace, užívání nebo distribuce návykových látek
 - slovní či fyzický útok vůči učiteli nebo jakémukoli pracovníkovi školy
 - šikanování nebo hrubé násilí vůči spolužákovi
 - neomluvená absence
- 12) Zákonný zástupce žáka má v případě svého zájmu právo projednat udělení jakéhokoli výchovného opatření osobně s třídním učitelem nebo ředitelem školy. Udělení důtky ředitele školy je se zákonným zástupcem projednáno vždy, a to zpravidla ředitelem školy, ve výjimečných případech třídním učitelem.
- 13) Pokud žák často porušuje pravidla školního řádu a není schopen své chování zlepšit ani po udělení některého z výše uvedených výchovných opatření nebo pokud je hodnocení jeho chování trvale spíše negativní, svolá ředitel školy k projednání hodnocení chování žáka společnou schůzku zástupců školy (člen vedení, třídní učitel, výchovný poradce) a zákonných zástupců žáka. Z tohoto jednání je pořízen zápis. Cílem jednání je dosáhnout účinné spolupráce rodiny a školy při nápravě chování žáka.
- 14) Na konci 1. a 2. pololetí je žák hodnocen z chování klasifikačním stupněm. Klasifikaci chování navrhuje třídní učitel (po projednání s ostatními učiteli, kteří ve třídě působí) a rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel uvedených v bodu 1) během celého pololetí.
- 15) Charakteristika jednotlivých stupňů:
- a. Chování velmi dobré (stupeň 1):
 - nedochází k častějšímu nebo závažnějšímu porušování pravidel
 - žák dokáže aplikovat pravidla chování do praktického života ve škole
 - v případě porušování pravidel je žák schopen rychle a účinně na základě upozornění své jednání změnit
 - po udělení výchovného opatření dojde k výraznému zlepšení chování

- b. Chování uspokojivé (stupeň 2):
 - dopouští se opakovaných drobnějších přestupků, po udělení důtky třídního učitele nebo ředitele školy nenastalo zlepšení
 - dopustil se závažného porušení pravidel (příklady viz výše – důtka ředitele školy)
 - opakovaně byla v průběhu pololetí udělena důtka ředitele školy
- c. Chování neuspokojivé (stupeň 3):
 - žák se opakovaně dopouští hrubého porušování pravidel
 - nezlepšuje své chování ani po udělení důtky ředitele školy
 - dopustil se mimořádně závažného porušení pravidel, s vysokou mírou nebezpečnosti pro školu, třídu nebo zdraví žáků

B. Zásady a pravidla hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

- 1) S pravidly hodnocení jsou žáci i jejich zákonní zástupci seznámeni při přijetí do školy (do 1. ročníku nebo při přestupu žáka z jiné školy). Žákům jsou vždy zopakovány na počátku školního roku. S pravidly a kritérii hodnocení v jednotlivých předmětech seznámí učitel žáky i zákonné zástupce vždy na počátku školního roku.
- 2) Žák musí předem vědět, jaké dovednosti, schopnosti a znalosti od něj budou požadovány.
- 3) Hodnocení se provádí klasifikačními stupni, ve čtvrtletí i během školního roku může být doplněno slovně, u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami může být po dohodě s jejich zákonnými zástupci použito slovní hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení s hodnocením klasifikačními stupni, a to na vysvědčení nebo i během celého školního roku.
- 4) Žák je se svým hodnocením seznamován bezodkladně, v co nejkratší možné době od hodnoceného výkonu.
- 5) Žák by měl být hodnocen co nejčastěji, a to se zaměřením na jeho pozitivní motivaci. Při celkovém hodnocení učitel vždy přihlíží i ke změnám ve výkonu, tj. k osobnímu pokroku žáka. Hodnocení formální (písemné) je vhodné co nejčastěji doplňovat hodnocením ústním.
- 6) Hodnocení vždy probíhá s ohledem na věková specifika žáků a na individuální možnosti žáků a s ohledem na jeho případná trvalá nebo momentální znevýhodnění a závažné indispozice.
- 7) Hodnocení není prostředkem k upevňování kázně a známka z vyučovacího předmětu nezahrnuje hodnocení žákova chování (pokud toto chování není přímo kritériem v požadovaném výkonu – např. spolupráce ve skupině, komunikace s ostatními apod.).
- 8) Učitel vyváženě hodnotí a promítá do klasifikace vědomosti, dovednosti, postupy, praktické dovednosti, domácí přípravu, práci s informacemi, úroveň komunikace a tvořivost žáka. Pokud jsou předmětem hodnocení požadované vědomosti, klasifikuje se jen probrané a procvičené učivo.
- 9) Podklady pro hodnocení získává učitel s ohledem na charakter daného předmětu z písemných, ústních nebo jiných projevů žáka. S konkrétními způsoby seznámí učitel na začátku školního roku žáky.
- 10) V případech, kdy to charakter předmětu umožňuje, získává vyučující podklady pro hodnocení vyváženě na základě ústních, písemných a dalších projevů žáka a přihlíží přitom k individuálním charakteristikám a případným zdravotním znevýhodněním žáka, aby znevýhodnění v písemném nebo ústním projevu mohlo být v celkovém hodnocení kompenzováno. Pokud žák opakovaně selhává v písemných zkouškách, je mu vždy v případě jeho zájmu poskytnuta možnost ústního přezkoušení a naopak.

- 11) Učitel vždy žákům včas předem oznámí, že se bude psát společná klasifikovaná písemná práce v rozsahu větším než polovina vyučovací hodiny, aby se žáci na tuto práci mohli připravit. V jednom dnu nesmí docházet ke kumulaci více takových písemných prací.
- 12) V případě nepřítomnosti žáka ve vyučování není žák hodnocen z učiva, které zameškal, nejméně po dobu 1 týdne. Prodloužení této lhůty při absencích delších než 1 týden zváží vždy učitel příslušného předmětu a domluví s žákem termíny případných mimořádných doplňujících zkoušek nebo písemných prací. Při absencích delších než 1 měsíc třídní učitel vždy koordinuje postup vyučujících různých předmětů.
- 13) Učitel žáka seznámí s hodnocením písemné práce v co nejkratším termínu po napsání, ale nejpozději do 2 týdnů (nebrání –li tomu absence učitele nebo žáka). S žáky je vždy proveden rozbor práce, jsou seznámeni se správným řešením, systémem bodového hodnocení a dalšími kritérii a je jim umožněno do opravené práce nahlédnout.
- 14) Pokud učitel v písemné práci zadává varianty (A,B,C..), dbá na stejnou náročnost jednotlivých variant.
- 15) Písemné práce žáků za školní rok jsou ukládány u učitele nejméně do konce září následujícího školního roku.
- 16) Žák dostane příležitost ke zlepšení hodnocení a nápravě svých nedostatků v daném tématickém okruhu učiva, a to v časové lhůtě stanovené učitelem. Při stanovení této lhůty učitel vždy přihlédne k individuálním možnostem žáka zvládnout dané učivo.
- 17) Učitelé v rámci odborných komisí konzultují své hodnotící postupy a kritéria tak, aby v jednotlivých třídách bylo ve stejných předmětech nebo předmětech podobného charakteru dosahováno přibližně stejného hodnocení.
- 18) Zákonný zástupce žáka je v žákovské knížce nejméně třikrát během pololetí (v každém čtvrtletí alespoň jednou) informován o hodnocení žáka (v předmětech výchovného zaměření dvakrát), a to buď klasifikačním stupněm nebo slovním vyjádřením. Učitel informuje zákonného zástupce tak, aby záznamy v co nekratší lhůtě zobrazily případné výrazné zhoršení hodnocení a aby zákonný zástupce žáka mohl ze záznamů usuzovat na závěrečné hodnocení žáka na vysvědčení (v kontextu s kritérii hodnocení, se kterými byl seznámen na počátku školního roku).
- 19) Zákonný zástupce má možnost se s hodnocením dítěte seznámit prostřednictvím třídních schůzek a konzultačních dnů (v oznámených termínech) nebo konzultačních hodin jednotlivých učitelů.
- 20) V každém pololetí je žák hodnocen samostatně, bez ohledu na dřívější výsledky v jiném pololetí. V každém předmětu je žák hodnocen samostatně, bez ohledu na výsledky v ostatních předmětech.
- 21) Kromě zvládnutí daného učiva je při hodnocení (podle charakteru předmětu) kladen důraz především na:
 - a. aplikování získaných poznatků na řešení konkrétních problémů a úloh
 - b. uplatňování teoretických vědomostí v praxi
 - c. samostatnost myšlení, tvořivost, iniciativu, originalitu řešení
 - d. pochopení souvislostí mezi jevy a poznatky, případně jejich samostatné odvozování
 - e. efektivní spolupráci ve skupině
 - f. samostatnost řešení úkolů
 - g. používání získaných vědomostí při formulaci vlastních názorů a obhajování (argumentaci) těchto názorů
 - h. efektivnost komunikace
 - i. samostatné vyhledávání a zpracování informací
 - j. snahu, aktivitu, pečlivost při práci
 - k. samostatnou domácí přípravu na vyučování
 - l. dodržování pravidel bezpečnosti a hygieny při práci

- m. kritické myšlení, vlastní zhodnocení názorů druhých
- n. vládnutí terminologie daného předmětu
- o. užívání spisovného jazyka v písemném i ústním projevu.

22) Stupně hodnocení a jejich charakteristika:

Stupeň 1

- úkoly řeší samostatně
- dokáže aplikovat získané vědomosti při řešení problémů a úkolů
- úkoly řeší bez chyb nebo jen s drobnými chybami
- používá správnou terminologii
- chápe souvislosti
- je schopen samostatně hovořit o daném problému, na doplňující otázky odpovídá bez potíží
- při práci je aktivní, iniciativní, tvořivý
- dokáže vyjadřovat své názory a používat argumenty na jejich podporu
- dokáže aktivně a efektivně spolupracovat s dalšími členy skupiny
- komunikuje ústně i písemně spisovnou normou, bez chyb nebo jen s drobnými chybami

Stupeň 2

- úkoly řeší téměř samostatně
- získané vědomosti dokáže aplikovat většinou jen na úkoly již známého typu, výjimečně úkoly neznámé
- chápe souvislosti
- dopouští se málo častých závažnějších chyb nebo častěji drobných chyb, ale po upozornění je dokáže sám opravit
- terminologie není vždy přesná
- o problému je schopen hovořit vcelku samostatně, ale občas potřebuje doplňující otázky
- při práci je spíše aktivní a iniciativní
- většinou dokáže vyjadřovat své názory a argumentovat na jejich podporu
- většinou dokáže aktivně a efektivně spolupracovat v rámci skupiny
- komunikuje ústně i písemně spisovnou normou, s občasnými závažnějšími nebo častějšími drobnými chybami, chyby dokáže najít a opravit

Stupeň 3

- samostatně řeší jen jednodušší úkoly
- získané vědomosti dokáže aplikovat jen v některých případech
- chápání souvislostí není úplné

- dopouští se i závažnějších chyb nebo častěji drobných chyb
- o problému není schopen hovořit zcela samostatně, na návodné otázky odpovídá často s obtížemi a ne zcela správně
- při práci je aktivní a iniciativní jen někdy
- jen někdy dokáže podpořit své názory argumentací
- ve skupině dokáže spolupracovat s občasnými obtížemi
- častěji chybuje ve spisovné komunikaci, s pomocí učitele dokáže chyby najít a opravit

Stupeň 4

- většinu úkolů nedokáže samostatně vyřešit, je závislý na pomoci učitele
- získané vědomosti nedokáže aplikovat při řešení daného problému
- nechápe souvislosti v podstatných věcech
- o problému nebo tématu není schopen hovořit samostatně, na doplňující a návodné otázky odpovídá s obtížemi a většinou chybně
- dokáže řešit jen úkoly velmi jednoduché
- dopouští se závažných chyb a v řešení úkolů jsou vážné nedostatky
- při práci je většinou pasivní a málo iniciativní
- má problémy s vyjádřením svých názorů a s argumentací
- většinou nedokáže efektivně spolupracovat ve skupině
- komunikuje převážně obecným jazykem, chyby s pomocí učitele najde, ale nezná spisovnou normu

Stupeň 5

- samostatně nevyřeší téměř žádný úkol
- většinu úkolů nevyřeší ani s pomocí
- není schopen aplikovat ani nejjednodušší vědomosti a informace
- nerozumí terminologii
- nedokáže reagovat na návodné otázky a nápovědu
- při práci je pasivní
- nedokáže spolupracovat ve skupině
- komunikuje obecným jazykem, chyby většinou nedokáže najít ani s pomocí učitele, nezná spisovnou normu a má malou slovní zásobu

C. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

- 1) Učitel systematicky a průběžně u žáka rozvíjí dovednosti, které souvisejí se sebehodnocením a poskytuje žákům příležitosti k sebehodnocení.
- 2) Písemné sebehodnocení žák 2. stupně vypracovává jednou za pololetí, pod vedením a za pomoci učitele daného předmětu, na 1. stupni podle uvážení třídního učitele a s přihlédnutím k věkovým zvláštěnostem žáků (v nižších ročnících žáci hodnotí kratší časové úseky).
- 3) Sebehodnocení žák vypracovává doma nebo ve škole (v čase k tomu určeném) a odevzdává jej učiteli předmětu, kterého se sebehodnocení týká. V sebehodnocení se zaměří zejména na zvládnutí vědomostí a dovedností, porozumění učivu, příčiny úspěchů či neúspěchů, jaký význam pro něj má, co se naučil, jaké jsou jeho vzdělávací potřeby. Součástí sebehodnocení jsou vždy cíle pro další čtvrtletí.
- 4) Učitel s každým žákem jeho sebehodnocení následně individuálně projedná a seznámí jej se svým hodnocením.

D. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- 1) U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami volí učitel především takové formy a druhy ověřování dosažených vědomostí a dovedností, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá zdravotní postižení a zdravotní nebo sociální znevýhodnění negativní vliv.
- 2) Pokud jde o vývojové poruchy učení, nebude žák pokud možno vystavován úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. Učitel klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony.
- 3) Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází učitel především z doporučení posudku pedagogicko-psychologické poradny a z individuálního vzdělávacího plánu žáka. Žák je hodnocen co nejčastěji, v závěrečném hodnocení pak učitel vždy přihlédně k charakteru znevýhodnění nebo postižení.
- 4) U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami může ředitel školy - po projednání se zákonnými zástupci žáka - rozhodnout o slovním hodnocení žáka, a to zpravidla ve vybraných předmětech učebního plánu (výjimečně ve všech). Slovní hodnocení bude aplikováno v těch předmětech, které se nejvýrazněji vztahují ke zjištěnému zdravotnímu postižení nebo znevýhodnění. V případě žáka s vývojovou poruchou chování může být slovně hodnoceno chování.
- 5) Při slovním hodnocení je vždy upřednostňováno srovnávání s osobním pokrokem žáka, ve vztahu k jeho předpokladům, před srovnáváním se spolužáky. Učitel použije při hodnocení přiměřeným způsobem kritéria, stanovená v daném předmětu.

Autoevaluace školy

A. Koncepce vlastního hodnocení a jeho průběh

Autoevaluace naší školy patří k jedním z důležitých součástí ŠVP. Proto se při tvoření tohoto dokumentu vycházelo z přípravného materiálu, na kterém celý pedagogický sbor pracoval již v době přípravných prací na vlastní tvorbu ŠVP, tedy zhruba dva roky. V dokumentu jsou použity výstupy z praktického ověřování a zaznamenávání poznatků pedagogických pracovníků školy v tomto dvouletém období, ale také výstupy z víceleté evaluace školy. Tyto výstupy jsou přenesené do obecnější roviny tak, aby mohly být vhodně používány pro vlastní autoevaluaci ve všech jejich rovinách působení. Struktura vlastního hodnocení je stanovena jako maximalistická. Celkové výsledky však umožňují – v kontextu se stanovenou strukturou – dobře definovat priority dalšího období 2007 - 2012.

Při shromažďování i vyhodnocování podkladů je po celou dobu kladen důraz na zapojení všech partnerů, kteří se na vzdělávání podílejí – vedení školy, pedagogických pracovníků, rodičů i žáků. Použité nástroje a metody se liší mírou exaktnosti a ne ve všech případech je možné nebo efektivní získávat konkrétní data, tj. především číselné údaje. Snahou při zpracovávání výsledků je, aby podíl subjektivnějších o objektivnějších postupů byl zhruba vyrovnaný a nedocházelo tak pokud možno ke zkreslením.

B. Použité prostředky a nástroje

Některé nástroje jsou používány ve škole již řadu let a pro účely zpracování tohoto dokumentu bylo pouze jejich nasazení intenzivnější. Jedná se především o různé ankety a dotazníky, srovnávací testy, rozbor dokumentace a analýzy některých procesů. Na podzim 2005 byla v rámci práce na školním vzdělávacím programu provedena SWOT analýza činnosti školy, a to na výjezdním semináři pedagogických pracovníků. Ve školním roce 2004/2005 se škola zapojila do srovnávacího dotazníkového šetření KALIBRO, kde jsme poprvé získali srovnání s daty ostatních škol. V následujícím školním roce pak škola kromě tradiční rodičovské ankety zadala ještě velmi podrobný dotazník žakovský. Současně byla v obou letech vyvinuta a aplikována nová metodika vyhodnocení výsledků přijímacího řízení na střední školy.

Podklady pro autoevaluaci byly tedy získávány především těmito prostředky a metodami:

- kontrolní činností vedení školy
- hospitační činností vedení školy i analýzami výsledků vzájemných hospitací učitelů
- sumarizací a analýzou jednotlivých akcí a činností školy, vzdělávací nabídky a jejího průniku s poptávkou rodičů a žáků
- analýzou výsledků vzdělávání (prospěchu i chování žáků, výsledků žáků v soutěžích a přehlídkách apod.)
- sledováním a rozboru pedagogické dokumentace školy (včetně prací žáků)
- dotazníky pro rodiče, žáky i učitele, zejména:
 - tradiční školní anketou pro rodiče v závěru školního roku
 - zcela novým školním dotazníkem pro žáky 6.-9. ročníku
 - tématickými dotazníky:

- pro žáky 9. ročníku na téma výsledků přijímacího řízení
- srovnávacími testy – Kalibro, Scio i vnitřními
- analýzou a vyhodnocením absolventských prací žáků 9. ročníku
- analýzou úspěšnosti žáků v přijímání do středních škol
- analýzami zájmu rodičů o školu (zápis nových žáků, odchody stávajících žáků)
- rozhovory s rodiči a zástupci rodičů (např. při schůzkách se zástupci tříd)
- vyhodnocením názorů a analýz jednotlivých učitelů, odborných komisí, případně pracovních skupin při řízených činnostech, směřujících k hodnocení práce školy

C. Hodnocení v jednotlivých oblastech podle schválené struktury

I. Výuka

Odpovídá výuka vzdělávacímu programu a stanoveným cílům?

Kritéria:

- plnění cílů stanovených v dlouhodobé koncepci školy
- plnění hlavních úkolů školy stanovených na školní rok
- soulad výuky s osnovami školního vzdělávacího programu

Odpovídá výuka plánům jednotlivých učitelů?

Kritéria:

- soulad reálné výuky s ročním tématickým plánem
- soulad vedené dokumentace s ročním tématickým plánem

Používají učitelé dostatečně pestrou škálu didaktických prostředků a metod?

Kritéria:

- didaktická úroveň jednotlivých vyučovacích hodin, zejména vhodné střídání metod a forem práce, nejednotvárnost hodiny, vhodné přiřazení metody či formy práce k cíli vyučování
- výsledky dotazníků (v odpovídajících otázkách) pro rodiče i žáky a porovnání s ostatními školami
- využívání učebních pomůcek a didaktické techniky, včetně prostředků ICT

Je výuka dostatečně motivující?

Kritéria:

- výsledky dotazníků (v příslušných otázkách) pro rodiče i žáky a porovnání s ostatními školami
- aktivita žáků při výuce
- zájem žáků o různé projekty, soutěže a doplňkové aktivity

Poskytují učitelé při výuce dostatečný prostor žákům?

Kritéria:

- aktivita žáků v hodinách
- poměr mezi projevem učitele a projevem žáků v hodinách
- výsledky dotazníků (v příslušných otázkách) pro rodiče i žáky a porovnání s ostatními školami

Rozvíjí výuka kromě znalostí také dovednosti a postoje žáků?

Kritéria:

- výsledky žáků v dovednostních testech
- zaměření a konkrétní průběh vyučovacích hodin – důraz na dovednosti nebo postoje
- výsledky dotazníků (v příslušných otázkách) pro rodiče i žáky a porovnání s ostatními školami
- doplňování výuky dalšími aktivitami (projekty, činnosti mimo učebnu a školu, soutěže atp.)

II. Vyučovací a školní klima

- a. je klima školy přátelské a motivující k učení?
- b. nedochází k zesměšňování a ponižování žáků?
- c. chovají se učitelé k žákům vstřícně a s respektem?
- d. chovají se učitelé mezi sebou vstřícně a s respektem?
- e. chová se vedení školy k učitelům vstřícně a s respektem?
- f. je prostředí školy bezpečné?
- g. mají žáci důvěru k učitelům a k vedení školy?
- h. daří se škole úspěšně si poradit s projevy šikany a dalších sociálně patologických jevů?

Kritéria:

- výsledky anket a dotazníků (otázky zaměřené k tomuto tématu)
- výskyt sociálně patologických jevů ve škole
- míra konfliktů ve škole
- úspěšnost realizace preventivního programu školy

V této oblasti jsou zřejmě rozhodující postoje jednotlivých účastníků vzdělávacího procesu. Tyto postoje jsou zjišťovány formou dotazníků:

školní anketa pro rodiče

školní dotazník pro žáky

III. Výsledky vzdělávání

Jaké jsou vědomosti, dovednosti a postoje žáků v jednotlivých předmětech?

Kritéria:

- výsledky srovnávacích testů
- výsledky školních kontrolních prací

Na výsledky žáků v jednotlivých předmětech ukazují především výsledky testů, a to jednak školních, které zadávají jednotliví vyučující a jednak externích, kde jsou využívány především testy společnosti SCIO, které jsou zadávány ve škole pravidelně každý rok.

Jak se žáci uplatňují v soutěžích a přehlídkách?

Kritéria:

- umístění žáků v soutěžích

IV. Podpora žáků podle jejich individuálních vzdělávacích potřeb

- a. jsou systematicky zjišťovány individuální potřeby žáků?
- b. odpovídá výuka individuálním potřebám a možnostem jednotlivých žáků?
- c. jsou při výuce a hodnocení žáků zohledňovány různé typy znevýhodnění žáků?
- d. jsou nadaným žákům poskytovány možnosti k rozvoji jejich nadání?

Kritéria:

- jak se daří vyhledávat a diagnostikovat znevýhodnění žáků
- úspěšnost žáků se znevýhodněním a míra případných selhávání
- využívání metod a forem práce ze strany učitelů, které snižují míru znevýhodnění žáků
- plnění individuálních vzdělávacích plánů
- nabídka příležitostí talentovaným žákům a jejich uplatnění při různých nadstandardních činnostech

Péče o zdravotně handicapované žáky

Jedná se přibližně o 10 % žáků školy, kterým je nutné věnovat mimořádnou péči směřující k vyrovnání zdravotního handicapu. Daří se zachycovat tyto žáky již v nejnižších ročnících a zvyšovat úspěšnost speciálně pedagogické péče. Pro všechny tyto děti je vypracován individuální vzdělávací plán (IVP), který obsahuje základní údaje o žákovi, dgn. z pedagogicko-psychologické poradny, především pak postup při reedukaci a možnost využití kompenzačních pomůcek. S IVP jsou seznámeni rodiče i učitelé a na podkladě rozhovoru se speciálním pedagogem získávají představu, jak mají s dětmi pracovat rodiče doma, učitelé při výuce. Systém péče o zdravotně znevýhodněné žáky funguje ve škole na velmi dobré úrovni a získané údaje svědčí o tom, že během školní docházky se daří poskytovat jim dostatek příležitostí, aby svůj handicap vyrovnali a tím je dovést k maximálně možným vzdělávacím výsledkům.

Žáci znevýhodnění sociokulturním prostředím a cizinci

Integrace cizinců je úspěšná zvláště ve třídách, kde jsou osamoceni, protože pak jsou nuceni mluvit nejprve anglicky, což má značný přínos i pro české žáky a zároveň poměrně rychle zvládnou základy českého jazyka – mluveného a psaného.

Celkově lepší výsledky lze zaznamenat na 1. stupni. I žáci ze zemí, kde se používá azbuka, se naučí používat pomocí písanek poměrně rychle latinku v písemném i čteném textu. Na 2. stupni nastává zčásti problém v odborných předmětech – záleží na inteligenci žáka a na vlastní výuce Čj. Proto je zde úvaha o zavedení výuky nepovinného předmětu Čj pro cizince. Tito žáci využívají často anglický jazyk, záleží také na přípravě učitele, jaké metody použije při hodině vůči žákovi, např. test mu předepíše, nemusí opisovat otázky z tabule.....

Pokud jde o žáky znevýhodněné sociokulturním prostředím, péče o ně je koordinována výchovnou poradkyní: sleduje prospěchové výsledky žáků, docházku do školy, integrování žáků do kolektivu – výjezdy do ŠvP, pomoc rodičům při jednání s úřady při snaze získat finanční příspěvek na školu v přírodě, příspěvků na pomůcky atd. Výchovná poradkyně se velmi často setkává s rodiči, zajišťuje vyšetření i kontrolní vyšetření v Pedagogicko-psychologické poradně. Ve spojení s ÚMČ P6 byla snaha o romského asistenta pro dva žáky z romské rodiny a jejich doučování v prostoru školy. Nebylo však díky slabé docházce ale také nedochvilnosti a laxnímu přístupu asistentky dosaženo znatelných výsledků.

Péče o nadané žáky

Podmínky jsou vytvářeny jednak prostřednictvím zřizování třídys rozšířenou výukou českého jazyka a výtvarné výchovy se zaměřením na rozvoj tvořivosti, a ve třídách s rozšířenou výukou přírodopisu a ekologie, jednak v nabídce různých soutěží a v neposlední řadě také v zavedení systému absolventských prací. Zvyšování úrovně čtenářské gramotnosti je také výrazná šance pro tuto skupinu žáků.

V. Spolupráce s rodiči

- a. daří se komunikovat s rodiči všech žáků?
- b. jsou názory rodičů brány v potaz ve všech situacích týkajících se jejich dětí?
- c. pořádá škola akce, které jsou otevřeny širší veřejnosti?
- d. jsou rodiče spokojeni s úrovní výuky a práce školy?
- e. mají rodiče důvěru ke škole?
- f. mají rodiče o školu zájem?

Kritéria:

- výsledky anket a dotazníků
- efektivnost systému komunikace s rodiči
- pořádání akcí pro rodiče – míra setkávání s rodiči
- počet stížností rodičů a míra oprávněnosti těchto stížností
- zájem rodičů o školu – počet zapsaných dětí

Vysoká kvalita vztahů mezi školou a rodiči žáků je jednou z priorit školního vzdělávacího programu.

Škola trvale usiluje o udržení atmosféry důvěry a otevřenosti mezi učiteli a rodiči a opírá

se při výchovně vzdělávací činnosti o principy partnerství mezi rodinou a školou. S tím je spojena snaha o maximální informovanost rodičů o dění ve škole a o průběhu i výsledcích vzdělávání jejich dětí.

Systém komunikace s rodiči je poměrně efektivní – díky častému setkávání s nimi, poskytováním možností k vyjádření a ke sdělení jejich názorů, se daří zachytávat problémy

v časných stadiích a s názory rodičů dále pracovat tak, aby další spolupráce byla co nejlepší.

Během školního roku je pořádáno pro rodiče několik akcí.

VI. Hodnocení žáků

- a. jsou dodržována pravidla hodnocení stanovená ve škole?
- b. je podporováno sebehodnocení žáků?
- c. jsou nástroje a metody hodnocení dostatečně rozmanité?
- d. zahrnuje hodnocení žáků také oblast dovedností?
- e. znají žáci předem kritéria, podle kterých budou hodnoceni?
- f. poskytuje škola a učitelé žákům i rodičům při hodnocení dostatek informací, aby mohli žáci svoji práci zlepšit?

Kritéria:

- počet zjištěných porušení stanovených pravidel hodnocení
- úroveň sebehodnocení žáků
- frekvence a úroveň hodnocení žáků v žákovských knížkách
- úroveň výstupních testů a kontrolních prací žáků
- počet stížností rodičů a žáků
- výsledky anket a dotazníků (odpovídajících otázek)

VII. Práce učitelů

Provádějí učitelé dostatečně kvalitně sebehodnocení své práce?

Poskytují učitelé žákům dostatečnou pomoc a podporu?

Kritéria:

- výsledky anket a dotazníků v odpovídajících otázkách
- výsledky žáků – procento neúspěšných nebo selhávajících žáků
- pomoc a podpora žákům ve sledovaných hodinách

Mají učitelé promyšleny cíle výuky, metody a prostředky výuky?

Připravují se učitelé dostatečně na výuku?

Kritéria:

- úroveň hospitovaných vyučovacích hodin
- výsledky žáků a úroveň jejich prací
- úroveň plánů výuky
- počet, úroveň a efektivita aktivit, které doplňují a rozšiřují výuku učitele
- výsledky anket a dotazníků v odpovídajících otázkách

Spolupracují učitelé s rodiči a ostatními učiteli?

Kritéria:

- výsledky dotazníků a anket v odpovídajících otázkách
- hodnocení ze strany rodičů na třídních schůzkách a dalších setkáních
- frekvence a efektivita jednání učitelů s rodiči
- výskyt a úroveň akcí a aktivit, kde je nezbytná spolupráce více učitelů (projekty, výjezdy, soutěže apod.)
- úroveň záznamů z jednání odborných komisí
- frekvence a úroveň neformálních setkávání a jednání mezi učiteli

Na jaké úrovni probíhá další vzdělávání učitelů?

Kritéria:

- účast na akcích DVPP
- schopnost využít získané dovednosti a poznatky ve výchovně vzdělávací činnosti
- dosažení cílů ve vzdělávání v oblasti ICT (odpovídající počet pedagogických pracovníků v jednotlivých dosažených stupních)
- výsledky anket hodnotících společné vzdělávání (při akcích pro celý pedagogický sbor)

VIII. Podmínky ke vzdělávání

Materiální a technické

Kritéria:

- vybavenost učebními pomůckami a učebnicemi
- míra zabezpečení výuky spotřebním materiálem
- počet připomínek k technickému zajištění výchovně vzdělávacího procesu
- výsledky dotazníků a anket v odpovídajících otázkách

Hygienické

Kritéria:

- výsledky kontrol OHES
- výsledky dotazníků a anket v odpovídajících otázkách

Ekonomické

Kritéria:

- objem finančních prostředků, které jsou k dispozici pro přímé zabezpečení výchovně vzdělávacího procesu

Personální

Kritéria:

- kvalifikovanost pracovníků
- věková struktura pracovníků
- nemocnost pracovníků

Časový plán autoevaluace školy

Časový harmonogram vychází z použitých evaluačních prostředků a metod.

- Kontrolní činnost vedení školy – **průběžně, celoročně**.
- Hospitační činnost vedení školy – **dle plánu hospitací** na aktuální školní rok.
- Sumarizace a analýza jednotlivých akcí a činností školy – **jedenkrát ročně, červen**, slouží do výroční zprávy školy.
- Sledování a rozborů pedagogické dokumentace školy – **průběžně, celoročně**, rozborů jsou součástí provozních a pedagogických porad.
- Dotazníky pro rodiče, žáky i učitele – max. **jedenkrát za 2 roky** dotazníkové šetření – Mapa školy (květen), anketa pro žáky – prosinec – duben.
- Srovnávací testy – Scio – **jedenkrát ročně** v 5. a 9. ročnících.
- Analýza a vyhodnocení absolventských prací žáků 9. ročníku – **jedenkrát ročně** – výroční zpráva
- Analýza úspěšnosti žáků v přijímání do středních škol – **jedenkrát ročně**
- Analýza zájmu rodičů o školu (zápis nových žáků, odchody stávajících žáků) – **jedenkrát ročně**
- Rozhovory s rodiči a zástupci rodičů – **4x ročně** při schůzkách se zástupci tříd, na neformálních setkáních)
- Vyhodnocování názorů a analýz jednotlivých učitelů, odborných komisí, případně pracovních skupin při řízených činnostech, směřujících k hodnocení práce školy – **červen** – podklady do výroční zprávy

Kromě toho:

- 2x ročně: čtvrtletní sebehodnocení žáků v žákovských knížkách
- Duben – květen: hodnotící pohovory se zaměstnanci
- 1x měsíčně: hodnocení ve třídách (hodnotí třídní učitelé v rámci třídnických čtvrthodin)
- 4x ročně: hodnocení výsledků žáků na pedagogických radách